

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2018 m. kovas Nr. 3 (103)

Simonos medaliai

Pasaulio dviračių treko
čempionatuose Simona
Krupeckaitė yra iškovojęsi
2 aukso, 5 sidabro ir 6 bronzos
medalius

**EURO
JACKPOT**

LAIMĖK IKI

9 1 0

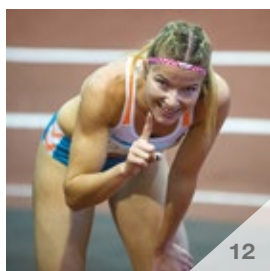
MILIJONŲ EURŲ

TURINYS

9

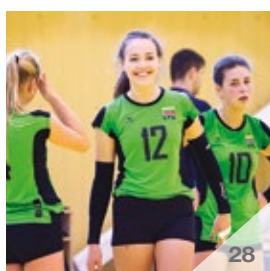
12

15

26

28

5

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

PASAULIO ČEMPIONATAS

SU MEDALIU IR NUSIVYLIM AIS

9

IŠ ARTI

OLIMPINĖS SVAJONĖS NEATSISAKO

12

ŽVILGSNIS

SNIEGLENTĘ IŠKEITUSI Į BĖGIMO TAKĄ

14

NAUJA KNYGA

VAIKŲ SPORTO ENCIKLOPEDIJA

15

PJONGČANGAS 2018

OLIMPINĖ DVASIA – NE TIK ARENOSE

21

PAMAŠTYMAI

JAUNATVIŠKI DŽIAUGSM AI IR VARGAI

22

LOA SUVAŽIAVIMAS

NAUJI ĮSTATAI IR NAUJI IŠŠŪKIAI

25

MAŽŪJŲ ŽAIDYNĖS

SAVO MEDALIŲ LINK – DARŽELINUKAI

26

FORUMAS

SKIRTUMUOSE GLŪDI STIPRYBĖ

28

TALENTAI

ĮKANDIN DIDŽIOJO BROLIO – IR SESUO

30

KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 3 (103), 2018 m.

VIRŠELYJE

Dviračių treko pasaulio čempionato bronzos medaliai laimėtoja Simona Krupeckaitė
Tomo Gaubio nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Lina Daugėlaitė
Marytė Marcinkevičiūtė
Tomas Gaubys
Marius Grinbergas
Inga Jarmalaitė
Gedas Saročka
Renas Mizeras
Dainius Genys

FOTOGRAFAI

Vytautas Dranginis
Alfredas Pliadis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

Laikas naujiems iššūkiams

Lietuvos tautinis olimpinis komitetas drauge su *LTeam*
linki žvalių ir šiltų Velykų

SPORTAS AUGINA DEMOKRATIŠKĄ VISUOMENĘ

DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Olimpinės Pjongčango žaidynės jau tapo istorija. Žiemą išstamia šiluma, žiemos sportą – vasariškesnės sporto šakos. Per mėnesį, prabėgusį po žiemos olimpiinių žaidynių, bėgikė Agnė Šerkšnienė pagerino Lietuvos 400 m bėgimo uždaroje patalpose rekordą, dviratininkė Simona Krupeckaitė savo kolekciją papildė tryliktoju pasaulio čempionatų medaliu. Sveikiname jas. Nors pavasaris vėluoja, jį pasitikome pakiliomis nuotaikomis.

Kasmet pavasarį tradiciškai apsilankome Seime. Šį kartą su kolegomis Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijai pristatėme Lietuvos tautinio olimpinio komiteto 2017 m. ataskaitą ir 2018 m. veiklos planą. Išsamiai pažinčiai su LTOK biudžetu, olimpinio sporto finansavimo padėtimi, olimpiiniu švietimu, tarptautine veikla bei Lietuvos olimpinio fondo projektais prirėkė pusšimčio skaidrių ir valandos pokalbiams, diskusijai, atsakymams į klausimus, tokius kaip finansų paskirstymo principai olimpinės rinktinės nariams ir rinktinę aptarnaujančiam personalui.

Lietuvos tautinis olimpinis komitetas yra skaidri organizacija. Aktyviai dirba LTOK revizijos komisija, samdome išorinį auditą, o mūsų pagrindinius dokumentus, ataskaitas, lėšų paskirstymo kriterijus, planus galima rasti LTOK interneto svetainėje.

Kovo pabaigoje „Žalgirio“ arenoje vyko ketvirtus metus organizuojamas Olimpinio švietimo forumas. Trenerius, mokytojus, ikimokyklinio ugdymo pedagogus, savivaldybių darbuotojus edukuojantis renginys kasmet nagrinėja vis kitą temą, o šiemet pabandė į skirtumus pažiūrėti kaip į vienijimą

galimybę pasitelkus sportą. Neįgalieji drauge su negalios neturinčiais, skirtingų rasių, amžiaus ar pažiūrų, galiausiai mergaitės ir berniukai vienijančioje aplinkoje, vienoje komandoje, suvienyti bendro tikslo – kryptis, kuria eina pasaulis.

Nuoširdžiai džiaugiuosi, kad lygių galimybių visiems ir įvairovės tema vis dažniau diskutuojama sporto bendruomenėje. Sportas sujungia ir vienija, įkvepia, buria komandas, stiprina bendruomenes ir augina demokratišką visuomenę.

Tik pabandę dirbti komandoje su kitokiais, nei mes patys esame, išmokstame pagarbos, bendravimo, sprendimų priėmimo, prisitaikymo prie skirtingų aplinkybių – tai labai vertingos patirtys. Apie tai ir buvo šių metų Olimpinio švietimo forumas. Jį kaip niekad stiprų padarė lektoriai iš Pietų Afrikos Respublikos, Didžiosios Britanijos, Etiopijos, Prancūzijos ir Lietuvos. Gerą patirtimi dalijosi septyni pranešėjai, jų klausėsi beveik 400 dalyvių – būtent tiek, kiek buvo sėdimų vietų.

Pradėję kalbą apie džiuginančius skaičius grįžkime prie Pjongčango. TV3 grupė olimpiinių žaidynių metu ištransliavo 262 valandas turinio ir pasiekė 2,004 milijono žiūrovų auditoriją. Tai gerokai didesni skaičiai nei prieš ketverius metus, kai Sočio žiemos olimpinės žaidynės buvo transliuotos 252 valandas, o pasiekta auditorija – 1,726 milijono.

Bet dabar pavasaris. Apsižvalgykime, stabtelkime, pasimėgaukime bundančia gamta. Stiprių, sportiškų, sveikų margučių!

Su gražiausia pavasario švente Velykomis, mielieji!

D. Gudžinevičiūtė

”

**TIK PABANDĘ DIRBTI
KOMANDOJE SU
KITOKIAIS, NEI
MES PATYS ESAME,
IŠMOKSTAME
PAGARBOS,
BENDRAVIMO,
SPRENDIMŲ
PRIĖMIMO,
PRISITAIKYMO
PRIE SKIRTINGŲ
APLINKYBIŲ – TAI
LABAI VERTINGOS
PATIRTYS.**

SU MEDALIU IR NUSIVYLYMAIS

APIE 160 TŪKST. GYVENTOJŲ TURINTIS APELDORNAS PO SEPTYNERIŲ METŲ PERTRAUKOS VĖL SUKVIETĖ GERIAUSIUS PASAULIO TREKO DVIRATININKUS. NYDERLANDŲ MIESTE VASARIO 28 – KOVO 4 D. VYKO 115-ASIS PLANETOS DVIRAČIŲ TREKO ČEMPIONATAS.

TOMAS GAUBYS

Tomos Gaubio nuotr.

S.Krupeckaitė medalį užkabino savo vyrui ir treneriui D.Leopoldui

Čempionate dalyvavo per 360 sportininkų iš 40 šalių. Lietuvai atstovavo penki dviratininkai su Simona Krupeckaitė priešakyje.

Lietuvos treko karalienė paskutinę penktąją varžybų dieną pasipuošė ilgai lauktu medaliu – keirino rungtyje iškovota bronza.

PO ŠEŠERIŲ METŲ PERTRAUKOS S.Krupeckaitė, kurios pirmasis treneris – Alvydas Surgautas, šių metų pasaulio čempionatas buvo jau keturioliktas. Iš pusės jų dviratininkė grįžo su medaliais. Simona pasaulio pirmenybių apdovanojimo nebuvo pelniusi nuo 2012-ųjų, kai Melburne (Australija) iškovojo sprinto sidabrą. 2012–2017 m. panevėžietė iš Europos čempionatų parsivežė po tris aukso ir bronzos bei vieną sidabro medalį.

„Seniai pasaulio čempionate bebuvau tapusi prizininke. Medaliai Europos čempionate – ne tai. Pasaulio

čempionatas yra pasaulio. Esu be proto patenkinta. Labai džiaugiuosi šiuo medaliu. Jis man reiškia labai daug. Tai padėka už didžiulį darbą. Pagaliau pavyko tai, ko norėjau“, – Apeldorne sakė S.Krupeckaitė, kuri planetos pirmenybėse debiutavo 2003-iaisiais, būdama dvidešimties. Dabar Simonos kolekcijoje – jau 13 pasaulio čempionatų medalių: du aukso, penki sidabro ir šeši bronzos.

FINIŠO DRAMA

S.Krupeckaitė laimėjo keirino pirmojo etapo antrąjį važiavimą, o antrajame pusfinalio važiavime finišavo antra. Finale Simoną aplenkė tik belgė Nicky Degrendele bei Londono olimpinių žaidynių bronzos medalio laimėtoja iš Honkongo Wai Sze Lee. Įvažiavus į finišo tiesiąją Simona buvo penkta, bet paskutiniuose distancijos metruose ji nežymiai aplenkė dvi didžiulio žiūrovų palaikymo sulaukusias Nyderlandų atstoves: Laurine

van Riessen nuo lietuvės atsiliko vos 0,007, o Shanne Braspennincx – 0,017 sek. Šešta liko triskart pasaulio keirino čempionė vokiečių Kristina Vogel, kuri Apeldorne nugalėjo sprinto ir komandų sprinto rungtyse.

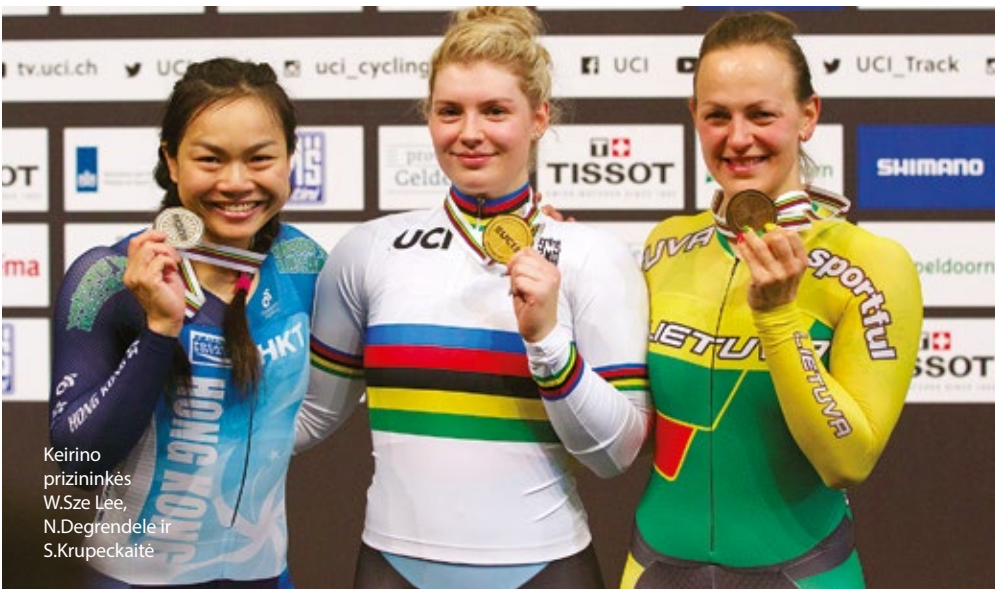
„Ir kodėl aš taip stipriai važiauvau? Dabar reikia mąstyti, kaip prasibrauti į finalą. Ar beužteks jėgų?“ – po pirmojo etapo svarstė S.Krupeckaitė. Pusfinalyje ji į priekį praleido tik L.van Riessen.

„Visai gerai susiklostė ir finalinis važiavimas. Džiaugiuosi. Toks jau tas keirinas – ne visada laimi fiziškai stipriausi, – patikino Lietuvos dviratininkė. – Pasitraukus mopedui teko žvalgytis į tituluotąją K.Vogel, kuri buvo penktoje pozicijoje. Bet reikėjo sekti ir įvykius priekyje, kur buvo olandės ir belgė. Jei per anksti pradėsi spurtuoti, gali nebeužtekti jėgų finišui. Finalinis važiavimas buvo gana įdomus.“

MEDALIAI

SIMONOS KRUPECKAITĖS PASAULIO ČEMPIONATUOSE IŠKOVOTI MEDALIAI

- 2004 m. Melburnas (Australija) – bronzos (500 m).
- 2008 m. Mančesteris (Didžioji Britanija) – sidabras (sprintas ir 500 m).
- 2009 m. Pruškovas (Lenkija) – auksas (500 m), bronzos (sprintas ir komandų sprintas).
- 2010 m. Balerupas (Danija) – auksas (keirinas), sidabras (500 m), bronzos (sprintas ir komandų sprintas).
- 2011 m. Apeldornas (Nyderlandai) – sidabras (sprintas).
- 2012 m. Melburnas (Australija) – sidabras (sprintas).
- 2018 m. Apeldornas (Nyderlandai) – bronzos (keirinas).

Keirino prizininės W.Sze Lee, N.Degrendelė ir S.Krupeckaitė

Iškart po finišo Simona manė, kad liko ketvirta, bet netrukus švieslentėje jos pavardė įsižiebė trečioje eilutėje. Beje, pasidžiaugusi bronziniu finišu su savo vyru ir treneriu Dmitrijumi Leopoldu Lietuvos dviratininkė buvo pakviesta į dopingo kontrolę.

S.Krupeckaitė teigia, kad ji dar nėra iki galo perpratusi keirino po jo taisyklių pakeitimo 2016 m.: „Dabar keirinas gerokai pasikeitęs – kita distancija, kitokia važiavimo technika, taktika. Viskas kitaip. Anksčiau važiuodavome aštuonis ratus, o dabar – šešis. Anksčiau mopedu važiuojantis vedlys pasitraukdavo iki finišo likus pustrėčio rato, o dabar – likus trims ratams. Dabar tą pusę rato lauki, tampa nervus, smarkiai krinta greitis, nes tie, kas važiuoja priekyje, laukia gale esančių – niekas nenori spurtuoti per anksti.“

PO SPINTO – NUSIVYLIMAS

Antrąją varžybų dieną S.Krupeckaitė dalyvavo sprinto rungtyje. Simona atrankoje buvo aštunta. Ji 200 m distanciją iš eigos įveikė per 10,975 sek. Dviratininkė buvo nusivylusi savo pasirodymu, nes tikėjosi nuvažiuoti distanciją per 10,7–10,8 sek., kas jai būtų leidę užimti vietą pirmame trejete, iškart patekti į aštuntfinalį ir išvengti pačių pajėgiausių varžovių ketvirtfinalyje. Simona šešioliktfinalyje įveikė meksikietę Luz Danielą Gaxiolą, aštuntfinalyje – ukrainietę Oleną Starikovą, o dėl kelialapio į pusfinalį lietuvei teko kovoti su greičiausiai atrankoje važiauvusia pasaulio vicečempione australe Stephanie Morton (10,645 sek.), kuri ir Apeldorne iškovojosi sidabrą. Australijos dviratininkė finale 1:2 nusileido Rio de Žaneiro olimpinė žaidynių čempionei vokietei K.Vogel, kuri pasaulio sprinto čempione tapo ketvirtą kartą. Galutinėje įskaitoje Simonai atiteko septinta vieta.

„Prieš čempionatą atrankoje tikėjausi geresnio rezultato, nors Apeldorno trekas ir nėra greitas 200 m distancijai. Bet tai nesumažina nusivylimo. Ketvirtfinalyje gavau S.Morton. Žinoma, visos stiprios ir visos kovoja, bet australė tą dieną buvo lyderė“, – pripažino S.Krupeckaitė.

Jos treneris teigė, kad nesuprato, kas įvyko. „Tikėjomės geresnio rezultato kvalifikacijoje ir medalio. Atrodė, kad atvykę į čempionatą turėjome viską savo rankose, bet viskas iškrito – sudužo visi puodai“, – neslėpė apmaudo D.Leopoldas.

VARIKLIS – TRENERIS

Iš Utenos kilusi S.Krupeckaitė yra vyriausia pasaulio sprinto reitingo šimto dviratininkė. „Mano vienintelis variklis – Dima (vyras ir treneris Dmitrijus Leopoldas – aut. past.). Jeigu ne jis, manęs sporte jau seniai nebūtų, – pabrėžė Simona, kuri yra iškovojusi net 34 Pasaulio taurės varžybų bei 9 Europos čempionatų medalius. – Labai sunku kovoti su jaunais žvėrimis, bet dar kovoju. Nelengva ir atsigausti fiziškai tarp startų ir po jų, po treniruočių. Ne jaunyn einu. Kaip būtų gerai, kad kas numestų dešimt metų.“

Paklaustas, kaip pavyksta Simonai tiek daug metų būti tarp pačių pajėgiausių, D.Leopoldas atsakė: „Ji turi daug sveikatos. Taip jau yra. Nuo jos karjeros pradžios pasikeitė ne viena pamaina. Bet yra tokių sportininkų, kurie pamažu užauga ir ilgai išlieka aukščiausiam lygyje. Lietuva turi džiaugtis, kad turi tokią sportininkę.“

JAUNIMAS DAR AUGA

Trečią kartą pasaulio čempionate dalyvavo Miglė Marozaitė. 21 metų dviratininkei nepavyko pasiekti aukštų rezultatų. „Miglė yra stipri, bet joje sėdi kažkoks velniukas ir neleidžia išlįsti į priekį. Miglei nesiseka pralaužti ledų. Per treniruotes ji važiuoja grei-

čiau už mane, – atskleidė S.Krupeckaitė. – Darbo įdedama daug, bet tenka nusivilti. Ir treneriui pikta: kai tik ateina varžybos, viskas sugriūva. Apima beviltiškumas.“

22 metų Vasilijus Lendelis į pasaulio pirmenybes vyko antrą kartą. Jis pagerino savo rezultatus, tačiau iš jo jau dabar tikimasi dar daugiau. Savo potencialą Vasilijus parodė praėjusių metų gruodį laimėdamas Pasaulio taurės varžybų ketvirtojo etapo sprinto rungtyje. Finale jis 2:1 įveikė Rio de Žaneiro olimpinė žaidynių bronzos medalio laimėtoją, pasaulio ir triskart Europos čempioną rusą Denisą Dmitrijevą. Apeldorne V.Lendelis atrankoje užėmė dešimtą vietą. Jis 200 m distanciją iš eigos įveikė per 9,788 sek.

Pasaulio suaugusiųjų čempionate debiutavęs 23 metų Svajūnas Jonauskas, kuris prieš beveik penkerius metus tapo pasaulio jaunių sprinto čempionu, liko 33-ias (10,243 sek.) ir į šešioliktfinalį nepateko. V.Lendelis šešioliktfinalyje įtikinamai įveikė japoną Tomoyukį Kawabatą, o aštuntfinalyje jam vėl teko susitikti su D.Dmitrijevu. Šį kartą staigmena neužfiksuota – Vasilijus turėjo pripažinti tituluoto Rusijos dviratininko pranašumą.

„Atrankoje galėjome pasirodyti geriau. Mano klaida, kad komanda važiavo lėčiau, nei tikėjau. Tikriausiai paskutinę savaitę iki čempionato kažko nesužiūrėjau, nes iki tol sportinė forma buvo gera. Dabar ką turime, tą turime, – sakė Lietuvos dviračių treko sprinto rinktinės treneris D.Leopoldas, čempionato išvakarėse minėjęs 40-ąjį gimtadienį. – Svajūnas debiutavo pasaulio čempionate, o jam būna didžiulis stresas, atsidūrus kur nors pirmą kartą. Manau, jis turėjo įveikti distanciją per 10 sek. O Vasilijui paprasčiausiai trūksta patirties tokiam lygyje, kai dauguma pasiren-

”
LABAI SUNKU KOVOTI SU JAUNAIS ŽVĖRIMIS, BET DAR KOVOJU. NELENGVA IR ATSIGAUTI FIZIŠKAI TARP STARTŲ IR PO JŲ, PO TRENIRUOČIŲ.

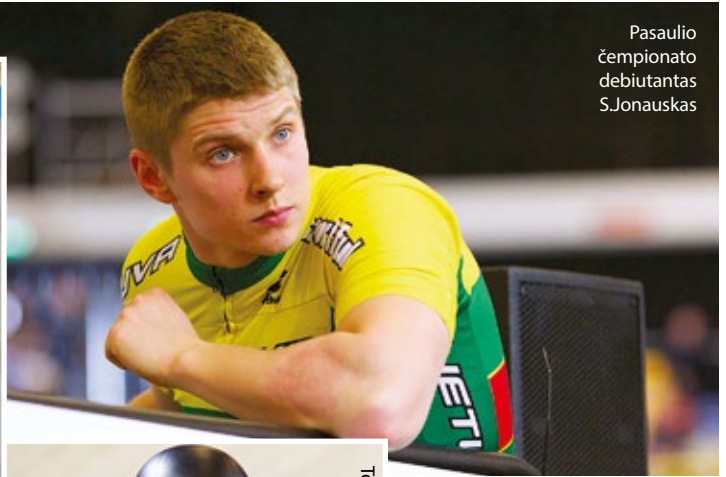
SIMONA KRUPECKAITĖ

O.Baleišytė
daugiakovėje
užėmė 18 vietą

V.Lendelis
sprinto
šešioliktfinalyje
įveikė japoną
T.Kawabatą

Pasaulio
čempionato
debiutantas
S.Jonauskas

M.Marozaitė
sprinto
atrankoje
buvo 12-a

Tomo Gaubio nuotr.

ČEMPIONATAS

REZULTATAI

LIETUVOS DVIRATININKŲ UŽIMTOS VIETOS APELDORNE

Simona Krupeckaitė – 3 (keirinas)
ir 7 (sprintas) vieta.

Vasilijus Lendelis – 12 (sprintas)
ir 13 (keirinas) vieta.

Olivija Baleišytė – 14 (skrečas)
ir 18 (daugiakovė) vieta.

Miglė Marozaitė – 17 (sprintas)
ir 21 (keirinas) vieta.

Svajūnas Jonauskas – 33 vieta
(sprintas).

”
**ATRODO, KAD
VARŽYBOMS
BUVAU
PASIRENGUSI,
TIK NIEKAS
NESIKLOSTĖ
TAIP, KAIP
NORĖJAU, –
ŽEMĖ SLYDO
IŠ PO KOJŲ.**

OLIVIJA BALEIŠYTĖ

kautis dėl aukščiausių pozicijų. Norint užkopti ant prizininų pakylas, būtina kiekviename metre atiduoti visas jėgas. Bet kad ir kaip ten būtų, jaunimas auga. Tik viskas vyksta labai lėtai. Tiek aš, tiek sportininkai, tiek dviračių sporto gerbėjai norėtumėm geresnių rezultatų jau dabar. Mūsų pagrindinis tikslas – olimpinės žaidynės. Jeigu per metus pakilome šešiomis pozicijomis, tai reikia tikėtis, kad po dvejų metų būsimė jau penketuke ar dar aukščiau. Einame olimpinį žaidynių link – pagrindinio starto sportininko gyvenime. Svarbiausia, kad augame.”

STABDĖ GRIŪTYS

Antrą kartą pasaulio pirmenybėse kovojo Olivija Baleišytė. Ji, kaip ir pernai, daugiakovėje (omniume), kurią sudaro keturios rungtys, užėmė 18 vietą. Teisę dalyvauti daugiakovės varžybose turėjo 24 dviratininkės iš tiek pat šalių. O.Baleišytė skrečo rungtyje (3,75 km, 15 ratų) buvo 20-a, tempo lenktynėse su tarpiniais finišais (7,5 km, 30 ratų) – 22-a, atkrinamosiose lenktynėse – 18-a, o grupinėse lenktynėse (80 ratų, 20 km) su aštuoniais tarpiniais finišais pelnė 5 taškus (laimėjo pirmąjį tarpinį finišą) ir iš 22 vietos pakilo į 18-ą.

„Omniumas mums susiklostė nesėkmingai. Olivija tiek pirmoje, tiek tre-

čioje rungtyje iki griūčių buvo priekyje ir pretendavo į neblogas vietas. Du kartus teko startuoti iš naujo, o po incidentų atnaujintose lenktynėse Olivijai nebepavyko pasiekti aukštesnių rezultatų“, – apgailestavo dviratininkės treneris Antanas Jakimavičius.

O.Baleišytė prieš čempionatą tikėjosi patekti bent į stipriausiųjų 15-uką. „Atrodo, kad varžyboms buvau pasirengusi, tik niekas nesiklostė taip, kaip norėjau, – žemė slydo iš po kojų. Liūdna, labai liūdna, bet ką jau padarysi, – sakė 19-metė dviratininkė. – Guodžia tik tai, kad nepakliuvau nė į vieną iš griūčių. Ten tai buvo tikrai baisu.“

Po nesėkmingų rungtių Olivija šluostėsi ašaras, bet nebuvo linkusi pasiduoti. „Buvo sunku, bet tikėjau, kad dar išsikapstysiu. Iki pat paskutinės rungties tikėjau. Grupinėse lenktynėse planavau aplenkti varžoves ratu, bet pavyko uždirbti tik penkis taškus“, – sakė panevėžietė, kuri šio sezono Pasaulio taurės varžybų daugiakovės galutinėje įskaitoje užėmė trečią vietą.

„Vieną gražią dieną aš jums parodysiu ne tik bronzą“, – po pokalbio apie Simonos laimėjimą pabrėžė buvusi pasaulio jaunių čempionė ir rekordininkė.

MEDALIAI – Į 20 ŠALIŲ

Čempionate medalius iškovojo 20 šalių atstovai (aukso – dešimties). Lietuva medalių lentelėje su Kanada ir Naująja Zelandija pasidalijo 18 vietą. Medalių lentelės pirmoje vietoje įsitaisė varžybų šeimininkai Nyderlandų dviratininkai. Jie pelnė po penkis aukso ir sidabro bei du bronzos medalius. Toliau išsirikiavo Vokietija (4–0–2), Didžioji Britanija (2–3–1), Australija (2–2–2), JAV (2–1–1), Italija (1–1–4). Iš viso išdalyta 20 medalių komplektų.

Čempionato karaliene tapo olandė Kirsten Wild. 35 metų dviratininkė iškovojo tris aukso ir vieną sidabro medalį. Po du aukso medalius pelnė vokietės K.Vogel ir Miriam Welte, amerikietė Chloe Dygert ir olandas Jeffrey Hooglandas.

Pasaulio dviračių treko čempionatas Apeldorno sporto centro „Omni-sport“ velodrome, kuriame telpa 5 tūkst. žiūrovų, vyko antrą kartą. Pirmą kartą šiame mieste geriausi pasaulio treko dviratininkai kovojo 2011 m. S.Krupeckaitė tada sprinto rungtyje iškovojo sidabro medalį. 2015 m. Apeldorne vyko pasaulio neįgalųjų dviračių treko čempionatas, o 2016 m. – dviračių treko Pasaulio taurės varžybų etapas.

OLIMPINĖS SVAJONĖS NEATSISAKO

NORS SKYLĖTAS BIUDŽETAS NEDŽIUGINA, PRIEŽASČIŲ ŠYPSOTIS ŽIRGINIO SPORTO ATSTOVAI VIS TIEK TURI. LIETUVIAI PUOSELĖJA OLIMPINĘ SVAJONĘ, O STIPRIAUSI YRA KONKŪRUOSE.

LINA DAUGĖLAITĖ

A.Petrovas

Lietuvos žirginio sporto federacijos (LŽSF) prezidentas Gediminas Gutkauskas, pasakodamas apie savo sporto šakos padėtį Lietuvoje, turi priežastį šypsotis: nors žmonių Lietuvoje mažėja, bet šios sporto šakos atstovų – ne. Gal net atvirkščiai – daugėja. „Daugėja mėgėjų, daugėja žirgynų – stato naujų, plečia esamus, varžybų dalyvių irgi daugėja. Šiuo atžvilgiu labai skūstis negalime“, – pripažįsta LŽSF prezidentas.

Skaičiuojant mėgėjus ir profesionalus – visus tuos, kurie ateina į žirgynus, susidaro apie 1700 šios sporto šakos entuziastų. Didesnių ir mažesnių privačių žirgynų prezidentas suskaičiuoja netoli šimto. Valsybiniai yra trys – Sartų, Nemuno ir Vilniaus. „Yra dar Baisogaloje, bet ten daugiau žemaitukai, ne sportiniai žirgai“, – paaiškina G.Gutkauskas.

Lietuvos žirgynuose yra tarptautinio lygio žirgų. Štai kovo pradžioje Lenkijoje vykusiame CSI3* Pasaulio taurės etapo Centrinės ir Vidurio lygos Šiaurės sublygos finale Danielius Gutkauskas su savo žirgu Lotus G buvo septintas tarp 143 duetų.

„Žirgai yra vokiški, belgiški ar olandiški. Jie gimsta vienoje ar kitoje šalyje, bet pagrindinis kraujas tas pats visame pasaulyje“, – apie globalizaciją, neaplenkusių ir žirginio sporto, prasitaria pašnekovas.

LIETUVIŲ ARKLIUKAS

Lietuviai stipriausi yra konkūruose. LŽSF prezidentas vardija ne vieną pajėgų Lietuvos raitelį: Andrius Petrovas, Danielius Gutkauskas, broliai Matas ir Kristupas Petraičiai, Irmantas Grikielis, vis dar kovoja ir jaunimui nenusileidžia balandžio pradžioje 60 metų jubiliejų švęsiantis Zigmantas Šarka. Perspektyvi sportininkė Monika Paulauskaitė, kuriai gruodžio pabaigoje suėjo 17 metų.

„Ir ji pirmą kartą kvalifikavosi pasaulio reitingo lentelėje. Manau, dar šiais metais ją išvysime tarp lyderių Lietuvoje. Monika turi labai stiprią komandą: ir žirgų, ir trenerį, ir aptarnaujantį personalą – daktarą, arklliniką, transportą žirgams vežti“, – vardija G.Gutkauskas.

Po trejų metų pertraukos į didįjį sportą sugrįžo ir jo sūnus Benas Gutkauskas, kuris iš lietuvių prieš šią pertrauką buvo pasiekęs geriausių rezultatų – 2012 m. iškovojo aukščiausią apdovanojimą, tapdamas Centrinės Europos lygos nugalėtoju, buvo prasišlovęs tarp pajėgiausių šimto planetos sportininkų ir liko per žingsnį nuo Londono olimpinių žaidynių.

„Benas buvo pasitraukęs, nes sakė, kad su mūsų turimomis lėšomis pasiekė viską, ką galėjo, daugiau pasiekti buvo neįmanoma, nes viskas brangu. Be to, norėjo pailsėti. Bet dabar vėl pasiilgo sporto, mato

”

PATEKTI Į OLIMPIADĄ ITIN SUDĖTINGA, BET ĮMANOMA. TIK REIKIA TURĖTI NORO, ŽIRGĄ IR FINANSŲ. RAITELIŲ LIETUVOJE YRA, O MŪSŲ SPORTAS ILGAAMŽIS.

**GEDIMINAS
GUTKAUSKAS**

D.Gutkauskas

šviesą tunelio gale, yra perspektyvų, yra jaunų gerų žirgų, taigi bandome laimėti toliau“, – apie sūnaus norą vėl dalyvauti varžybose prasitaria tėvas.

Ar sunku raiteliui po trejų metų pertraukos grįžti į didįjį sportą? „Kadangi pagrindinis fizinis krūvis tenka žirgui, tai jeigu raitelis turi jausmą, supratimą, jam gerai formai pasiekti reikia gal pusmečio ar metų. Svarbiausia – turėti keturkojį draugą, parengti jį, kad tave neštų ir būtų toks stiprus, jog galėtų šokti per pačias aukščiausias kliūtis“, – žirginio sporto subtilybes dėsto G.Gutkauskas.

BELDŽIASI Į OLIMPINIUS VARTUS

Žirginio sporto atstovai turi gražią tradiciją per olimpiečių palydas į žaidynes įteikti jiems pasagą – nuo seno žinomą laimės simbolį. O kada jie ne tik pasagą įteiks, bet į olimpinę šventę drauge išlydės ir savo sporto šakos atstovą?

„Mes stengiamės kiekvienais metais tą padaryti. Bet į Pasaulio taurės finalą iš mūsų zonos, 16 valstybių, gali pakliūti tik trys sportininkai. Ir mes per pastaruosius aštuonerius metus jau tris kartus buvome pakliuvę. Tai daug, nes ten iš viso dalyvauja tik 30 sportininkų. Taigi atranka sudėtinga – vyksta 15 etapų, tūkstančius kilometrų reikia su žirgais nukeliauti, kad turėtum šansą patekti į finalą. Į olimpiadą konkurencija dar didesnė: iš mūsų zonos, kur jau 29 valstybių atstovai, pakliūva vos du raiteliai. Patekti į olimpiadą itin sudėtinga, bet įmanoma. Tik reikia turėti noro, žirgą ir finansų. Raitelių Lietuvoje yra, o mūsų sportas ilgaamžis. Londone, regis, vyriausias raitelis buvo 72 metų – tokio amžiaus japonas dailiojo jojimo rungtyje dalyvavo. Mes rankų nenuleidžiame“, – patikina G.Gutkauskas.

Vienintelė bėda – žirgai. Tie, kurie gali šokti Pasaulio taurės etapuose, kainuoja milijonus. „Kur dar transportas žirgams vežioti ir taip toliau, o Sporto departamentas mus skriaudžia, viskas iš privačių lėšų... Bet einame į priekį: pamaina auga, turime daug gerų žirgų, bet jie kol kas jauni – penkerių–septynerių metų, o aukščiausio lygio varžybose dalyvauti reikia 10–16 metų žirgų. Turim auginti, kantriai laukti ir dirbti“, – sako LŽSF prezidentas.

Olimpinė atranka žirginio sporto atstovams prasidės 2019-aisiais. Olimpinę atranką reikės įveikti ne tik raiteliui, bet ir žirgui. „Paskelbiamos varžybos, kuriose vyksta atranka. Nustatomi kriterijai – tam tikrą aukštį, tam tikrą konkūrą žirgas turi įveikti, sakykim, su vienu metimu. Taip žirgas įveikia kvalifikaciją, o raitelis mažiausiai turi būti pakliuvęs į pasaulinio reitingo šimtuką. Tada iš raitelių imamas tas, kurio reitingas aukščiausias ir kurio žirgas turi daugiausiai kvalifikacijos taškų“, – sudėtingą sistemą dėsto G.Gutkauskas.

KITOS RUNGTYS

Kalbėdamas apie kitas olimpines rungtis G.Gutkauskas sako, kad dailiojo jojimo sritis turi perspektyvų. Džiugina šios rungties atstovės Sandros Sysojevos rezultatai, taip pat Raimonda Palionytė. „Perspektyvi Barbora Jakilaitė – tai viena jauniausių ir perspektyviausių raitelių. Stumiamės į priekį, nestovime vietoje“, – patikina LŽSF vadovas.

Trečioji olimpinė rungtis – trikovė. Kol kas ji Lietuvoje išplėtotą silpniausiai. G.Gutkauskas manymu, tai lemia šios rungties specifika: „Anksčiau buvo bėda dėl trasų, dabar trasą lyg turime, bet sportininkų nėra daug, nes tai specifinė rungtis, kur žirgai ir žmonės patiria daugiausia traumų. Atrodo, jau pasiruošei žirgą, jau jis gali startuoti – ir, žiūrėk, trauma, visas tavo darbas nueina šuniui ant uodegos. Vėl reikia laukti arba turėti stiprią pamainą – kokius penkis žirgus, kad galėtum dalyvauti varžybose. Stipriausias trikovės rungtyje yra Aistis Vitkauskas. Jis šiuo metu gyvena, dirba ir treniruojasi Danijoje, dalyvauja varžybose, turi ambicijų iškovoti olimpinį kelialapį.“

SIEKIA AUKŠTESNĖS KATEGORIJS

Kovo pradžioje Lenkijoje vykusios vienos svarbiausių šio sezono varžybų Lietuvos raiteliams buvo sėkmingos. CSI3* Pasaulio taurės etapo Centrinės ir Vidurio lygos Šiaurės sublygos finale sudėtingiausioje „Grand Prix“ rungtyje geriausiai sekėsi D.Gutkauskui su žirgu Lotus G – jie galutinėje rezultatų lentelėje užėmė 17 vietą. Dar vienoje vidurinio rato rungtyje (kliūčių aukštis –

OLIMPIETIS

VIENINTELIS

Raimundas Udrakis yra vienintelis olimpiadoje dalyvavęs Lietuvos žirginio sporto atstovas. Jis su SSRS rinktine rungtyniavo 1988 m. Seulo olimpinėse žaidynėse. Komandinėse konkūrų varžybose užėmė 15 vietą, asmeninėse varžybose nepateko į antrąjį etapą.

140 cm) D.Gutkauskas su antruoju savo žirgu Ciola 2 užėmė septintą vietą.

Mažąjį rato rungtyje (kliūčių aukštis – 130 cm) sėkmę lydėjo A.Petrovą su žirgu Lašas bei Gediminą Paškevičių su Quattra. Abu duetai liko per žingsnį nuo nugalėtojų pakylas: A.Petrovas užėmė ketvirtą vietą, G.Paškevičius – penktą. Mažąjį rato rungtyje startavusi jaunoji M.Paulauskaitė su žirgu Lordanos As liko šešta.

„Tai vienos svarbiausių varžybų šį sezoną, todėl džiugu, kad jos buvo sėkmingos mūsų raiteliams. Jiems teko varžytis su stipriais varžovais, todėl neabejoju, kad įgyta patirtis, sportinis azartas juos įkvėps“, – džiaugiasi G.Gutkauskas.

Šiame Lietuvoje bus surengti du Pasaulio taurės etapai. Tai maksimumas, kiek gali surengti viena valstybė. Tad šiemet žirginio sporto entuziastus pasižiūrėti į geriausius raitelius kvies Palanga ir Šiauliai.

„Susirinks visi mūsų pagrindiniai Centrinės ir Vidurio Europos raiteliai, nes visi renka taškus, gaudo tokias varžybas, ne visi gali papulti į jas, nes yra atranka, dalyvių skaičius ribojamas – kiekvienai šaliai gali atstovauti tik po keturis sportininkus. Suvažiuoja latviai, estai, rusai, lenkai, baltarusiai, čekai, vengrai – visi iš šios zonos. Tiesa, neaišku, kaip jie gegužės mėnesį bus pasiruošę varžyboms, nes po žiemos išeiti į lauką – skirtumas didelis. Tad dar nežinia, kokios bus formos raiteliai, kas atvažiuos – paraiškos dar siunčiamos“, – paaiškina G.Gutkauskas.

Raiteliai Palangoje, tiksliau, šalia jos esančiuose Dargužiuose, rinksis gegužę. Čia tokio lygio varžybos vyks pirmą kartą. O štai Šiaulių universali arena žirginio sporto atstovų Meka virs spalį. Joje Pasaulio taurės etapas vyks jau septintą kartą.

Šiauliuose rengiamos varžybos turi dviejų žvaigždučių kategoriją. Organizatoriai intensyviai ieško galimybių pakelti varžybų lygį ir prie dviejų žvaigždučių pridėti dar vieną. „Tada būtų daugiau reitinginių konkūrų, Lietuvos raiteliai galėtų kvalifikuotis Pasaulio taurės reitingų lentelėje, nes mes neribojame dalyvaujančių lietuvių skaičiaus. Pasikeistų prizinis fondas ir iš karto atvažiuotų stipresnių raitelių, pakiltų visas varžybų lygis“, – aiškina pašnekovas. Bet ar pavyks pakelti Šiauliuose rengiamų varžybų lygį, priklausys nuo to, kaip seksis rasti rėmėjų.

Prakalbus apie finansus LŽSF vadovo veidas niauksiasi – be rėmėjų pagalbos nebūtų įmanoma ne tik šių varžybų surengti, bet ir apskritai kultivuoti žirginio sporto Lietuvoje. „Departamentas šiemet iš biudžeto skyrė 10 tūkst. eurų. Tiek reikia nuvažiuoti į vienas ar dvi varžybas komandai – keturiems sportininkams. O štai suorganizuoti uždaroje patalpose Pasaulio taurės etapą kainuoja apie 150 tūkst. eurų. Jau nekalbu apie tai, kad dar visą administraciją reikia išlaikyti, varžybas rengti ir panašiai“, – atsidūsta LŽSF vadovas.

Metinis LŽSF biudžetas – 40 tūkst. eurų, nes 30 tūkst. eurų skiria Lietuvos tautinis olimpinis komitetas. Tiesa, kišenę dar papildo Kūno kultūros ir sporto rėmimo fondas, tačiau jo skiriamos lėšos yra tikslinės – sporto inventoriui ir įrangai įsigyti skirta 19 tūkst. eurų, dar 1,5 tūkst. eurų skirta sporto vietai plėtoti.

B.Jakilaite

B.Gutkauskas

SNIEGLENTE ĮŠKEITUSI Į BĖGIMO TAKĄ

VOS DEVYNIAS DIENAS 400 M BĖGIMO LIETUVOS REKORDU PASIDŽIAUGUSI MODESTA JUSTĖ MORASKAITĖ VIS DAR ŽAVISI SNIEGLENČIŲ SPORTU IR DIDELES VILTIS SIEJA SU VASAROS SEZONU.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

M.Morauskaitė

Trečius metus Ispanijoje besitreniruojanti 22-ejų lengvaatletė Modesta Justė Morauskaitė niekada neužmirš šiemet vasarį Madride vykusią „IAAF World Indoor Tour“ varžybų, kuriose ji 400 m nuotolį nubėgo per 53,21 sek. ir 0,26 sek. pagerino aštuonerius metus šiaulietei Eglei Balčiūnaitei priklausiusį Lietuvos rekordą. Bet rekordą ji džiaugėsi neilgai: po devynių dienų per Šveicarijos čempionatą dar greitesnė buvo Agnė Šerkšnienė (52,93 sek.), kuri 2 sek. pagerino savo asmeninį rezultatą ir įvykdė pasaulio uždaru patalpų čempionato Birminghame normatyvą.

„Kai tapau šalies rekordininke, jaučiau didelę euforiją, buvau laiminga. Kai jo netekau, nenuliūda. Gavau gerą motyvacijos spyrį tobulėti. Džiaugiuosi, kad Agnė atsigaua, mūsų mėgstamoje 400 m distancijoje dabar yra gana didelė konkurencija“, – sako M.J.Morauskaitė.

Visos geriausios Lietuvos 400 m nuotolio bėgikės E.Balčiūnaitė, M.J.Morauskaitė ir A.Šerkšnienė yra draugės ne tik bėgimo take, bet ir gyvenime.

HOBIS – EKSTREMALUS SPORTAS
M.J.Morauskaitė iš pradžių buvo žinoma kaip pajėgi Lietuvos snieglenčininkė. Dar būdama šešerių ji jau skriejo nuo kalnų, vėliau atstovavo Lietuvai pasaulio jaunimo ir suaugusiųjų čempionatuose. Buvo viena kandidačių atstovauti šaliai Sočio žiemos olimpinėse žaidynėse. Mėgstamiausias rungtys – akrobatinis nusileidimas (triukų atlikimas specialioje trasoje – „slopestyle“) ir snieglenčių krosas. Ekstremalus sportas dar ir šiandien yra lengvaatletės širdyje, tai jos hobis, puikus laisvalaikio leidimo būdas. Tačiau snieglentė kažkuriam laikui padėta į šoną, nes dabar didžiąją Modestos gyvenimo dalį užima lengvoji atletika.

Snieglenčių sportas – didelė ir jos tėvo, Lietuvos rinktinės trenerio Artūro Morausko, ekstremaliu sportu užsiimančio nuo jaunystės iki šių dienų, bei penkiolikmečio brolio Motiejaus aistra.

„Kalėdų proga tėtis man padovanojo snieglentę, tačiau nevertė domėtis šiuo sportu. Pati svajojau jį išbandyti.

Mano treneriu tapo tėtis. Brolis vėliau irgi buvo kalbinamas lankyti lengvosios atletikos treniruotes, bet jam labiau patiko snieglenčių sportas“, – pasakoja Modesta.

Motiejus dažniausiai su tėčiu arba vienas daug keliauja iš vienu varžybų į kitas, treniruočių stovyklas Austrijoje, Šveicarijoje, Italijoje, Lenkijoje, Slovakijoje, šiemet treniravosi ir Kanadoje. Motiejus šį sezoną gana sėkmingai rungtyniavo Europos taurės varžybose Prancūzijos ir Šveicarijos Alpėse.

Kaip snieglenčininkės, Modestos gyvenime buvo visko. Ir džiaugsmo, ir liūdny akimirų. Ji buvo susilaužiusi abi rankas, tik ne vienu metu. Pasitempusi kelio raiščius, gavusi smegenų sutrenkimą. Ilgainiui su tėčiu nutarė stabdyti dalyvavimą tarptautinėse varžybose.

Šiemet vasarį ir kovą Modesta buvo Lietuvoje, dalyvavo šalies uždaru patalpų lengvosios atletikos čempionate ir laimėjo aukso medalį, stebėjo Pjongčango olimpinės žiemos žaidynes ir per TV3 komentavo snieglenčių varžybas. Ji mėgavosi tomis akimirkomis ir prisipažino, kad pačiai norėjosi skrieti. Bet sportininkė gerai žino, kad kol tęsiasi lengvosios atletikos sezonas, tol ji to malonumo nepatirs.

Į LENGVAJĄ ATLETIKĄ – SU DRAUGE

Modestą į lengvąją atletiką prieš dešimt metų atvedė buvusi bendraklasė. Šeštą klasę lankančią mergaitę prikaltinti buvo nesunku, nes nuo mažens ji domėjosi įvairiomis lenktynėmis, bėgimu, klasėje buvo greičiausia. 2009-aisiais Modesta Kaune stebėjo Europos lengvosios atletikos iki 23 m. čempionatą.

Dabar sportininkė negali pasakyti, kodėl pasirinko būtent 400 m bėgimą – vieną sunkiausių lengvosios atletikos rungtynių. Matyt, lemtingas buvo jos trenerės, praeityje puikios bėgikės Irenos Jefimovos sprendi-

mas per varžybas pasiūlyti Modestai bėgti šią distanciją.

Jaunoji bėgikė gerai užsirekomendavo ir vos ne per kiekvienas varžybas gerino savo rezultatus, tapo įvairių amžiaus grupių Lietuvos čempione ir rekordininke. Kad Modesta iš tiesų yra talentinga, įsitikinta 2011-aisiais, kai ji, Vilniaus Jono Basanavičiaus gimnazijos dešimtokė, Trabzone per Europos jaunimo vasaros olimpinį festivalį savo mėgstamą distanciją įveikė per 54,07 sek. ir pagerinusi Lietuvos 15-mečių rekordą tapo čempione.

Tas laimėjimas ir buvo trampinas į didįjį sportą. Modesta pajuto, kad bėgdama 400 m ji gali pasiekti daugiau nei snieglenčių sporte. Sportininkė dalyvavo pasaulio ir Europos jaunimo čempionatuose, Europos suaugusiųjų čempionate ir, kaip pati sako, nė nepastebėjo, kaip subrendo bėgimo take.

Ne vienas lengvosios atletikos specialistas teigia, kad Modesta galėtų tapti didelio meistriškumo 400 m nuotolio barjerininke. „Kartais ir pati pagalvoju, nes lygiame 400 m bėgime ypač sunku prasimušti į pasaulio elitą. Kažkada 400 m barjerinio bėgimo trasoje esu rungtyniausi. Vis dėlto man geriau bėgti paprastą 400 m nuotolį. Nežinau, sunkiau ar lengviau prasimušti tarp pačių geriausių bėgikų, bet man tai bus didelis iššūkis“, – tikina Modesta.

ISPANIJOJE – PUKIOS SĄLYGOS

Prieš pustrėčių metų M.J.Morauskaitė, geros draugės trišuolininkės Dovilės Dzindzaletaitės pakalbinta, nutarė treniruotis Valensijoje, Ispanijoje. „Planavau vykti į Ameriką, bet Dovilė pasiūlė atvykti į Ispaniją ir treniruotis pas jos trenerį Rafaelį Blanquerą Alcantudą, kuris išugdė daug didelio meistriškumo ispanų lengvaatlečių“, – pasakoja Modesta.

Valensijoje ji gyvena klubui priklausančiame bute, esančiame prie pat stadiono, kurį bėgikė mato pro savo miegamojo langą. Tame pačiame name yra fizioterapijos kabinetai. „Turime štangos salę, yra 60 m bėgimo takai, šuoliaduobė į tolį. Viskas, ko reikia, yra pašonėje“, – sąlygomis džiaugiasi sportininkė, jau gerai išmokusi kalbėti ispaniškai.

Kai Modesta grįžta namo, ja nuširdžiai rūpinasi ir padeda pirmoji trenerė I.Jefimova. Sportininkė galvoja apie mokslus, nes kol kas niekur nestudijuoja. „Ir pačiai būtų įdomu. Man patrauklios sporto medicinos ir vadybos specialybės“, – prasitaria mergina.

LAUKIA EUROPOS ČEMPIONATAS

Kažkada Modesta yra prasitarusi, kad norėtų 400 m įveikti greičiau nei per 50 sek. Tačiau dabar yra atsargesnė ir sako, kad tai turbūt būtų jos pati didžiausia svajonė.

„Joks sportininkas negali pasakyti, kur yra jo galimybių riba, ji nėra lyg baltame popieriaus lape nubrėžta. Kasmet stengiamės kelti kartelę aukšty, iš savęs spausti viską, ką tik galime“, – sako sportininkė.

Dabar Modestai priklauso devyni įvairių amžiaus grupių Lietuvos rekordai: trys uždaroje patalpose ir šeši stadione. Šiomet rugpjūčio 6–12 d. ji dalyvaus Europos lengvosios atletikos suaugusiųjų čempionate Berlyne. Normatyvas įvykdytas pernai per varžybas Ispanijoje, kai nuotolį įveikė per 53,28 sek.

Tai bus antrasis Modestos suaugusiųjų čempionatas ir pagrindinis šių metų startas (debiutuota 2014 m. Ciuriche, bet pasirodė nesėkmingai: tada 18-metė vilnietė tarp 29 bėgikų liko 27-ta – 55,87 sek.). Pagrindinis Modestos tikslas šiųmečiame čempionate – kovoti ne tik dėl patekimo į finalą, bet ir dėl kuo aukštesnės pozicijos.

Ar bėgant 400 m egzistuoja kokia nors taktika? Modestos tikinimu, rungtyniaujant maniežuose, kai po pirmojo rato visos bėgikės atsiduria viename take, svarbiausia užsiimti kuo geresnę poziciją ir tinkamai paskirstyti jėgas. Vasarą varžantis stadione taktikos kaip ir nėra, nes nuo starto iki finišo reikia bėgti savu taku.

„Jeigu esu gerai pasirėngusi, aš stipresnė antroje distancijos pusėje, kurioje dažniausiai atsigriebiu“, – atskleidžia bėgikė.

REALI ESTAFETĖS KOMANDA

Lietuvos lengvosios atletikos federacijos prezidento Eimanto Skrabulio teigimu, dabar, kai susidarė gera 400 m bėgikų komanda (Agnė Šerkšnienė, Eva Misiūnaitė, Eglė Balčiūnaitė, Modesta Morauskaitė), būtų galima suburti pajėgų estafetės 4x400 m kvartetą.

Modesta apie tai jau kalbėjo su komandos draugėmis ir jos pripažino, kad tikrai būtų konkurencingos geriausioms Europos estafetėčių komandoms, per čempionatą galėtų rimitai pakovoti dėl vietos finale.

„Realu, kad mes sudarysime estafetės kvartetą. Svarbiausia, kad visos sportininkės būtų sveikos. Kaip komandos atsarginės dar būtų Erika Krūminaitė, 400 m barjerinio bėgimo distancijoje rungtyniaujančios Gabija Galvydytė ir Eglė Štaišiūnaitė, besitreniruojanti Amerikoje“, – kvartetą lipdo Modesta.

Prakalbusi apie laisvalaikį mergina tik šypteli: dažniausia būna laisvas tik sekmadienis, puiki proga susiruošti prie jūros. Parengiamuoju laikotarpiu tenka treniruotis dukart per dieną, todėl pramogoms nebelineka jėgų.

Per atostogas Lietuvoje ji su dideliu malonumu vyksta prie Kuršių marių – į Lietuvos jėgos aitvarų sostinę Svencelę. Jai šis sportas – tai pomėgis, kuris įsišaknijo visam gyvenimui. Bendri interesai ir jėgos aitvarų sportas ją suartino su draugu, gyvenančiu Vilniuje. „Draugaujame jau senokai, jis irgi keliauja po pasaulį, tai mes susitinkame ir gyvename kelyje“, – šypsosi Modesta, taip pat mėgstanti ir vandenlenčių sportą.

1

PERGALĖ

2016 m. rudenį vandenlenčių parke „Wake Up Kaunas“ per šios sporto šakos mėgėjų čempionatą „Big air trick“ rungtyje į aukštį su vandenlente Modesta Morauskaitė iššoko 3 m 40 cm ir tapo nugalėtoja.

”

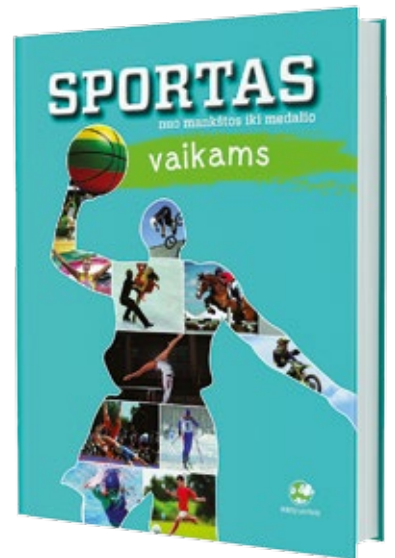
JOKS SPORTININKAS NEGALI PASAKYTI, KUR YRA JO GALIMYBIŲ RIBA, JI NĖRA LYG BALTAME POPIERIAUS LAPE NUBRĖŽTA. KASMET STENGIAMĖS KELTI KARTELĘ AUKŠTYN.

MODESTA MORAUSKAITĖ

VAIKŲ SPORTO ENCIKLOPEDIJA

VASARIO 25 D. SOSTINĖS „LITEXPO“ PARODŲ CENTRE VYKUSIOJE VILNIAUS KNYGŲ MUGĖJE VISUOMENEI BUVO PRISTATYTA VAIKŲ SPORTŲ ENCIKLOPEDIJA „SPORTAS VAIKAMS: NUO MANKŠTOS IKI MEDALIO“.

RENATAS MIZERAS

Vytauto Kandrotas nuotr.

Knygos pristatyme dalyvavo D. Gudzinevičiūtė, B. Virbalytė-Dimšienė, R. Mizeras

Tai pažintinė knyga vaikams nuo septynerių metų amžiaus. Šiame leidinyje daug dėmesio skiriama aktyviam mažųjų laisvalaikiui ir fiziniam aktyvumui skatinti, pateikiama vaikų laikysena, jų fizinių pasirengimą gerinančių pratimų, pristatomos įvairios sporto šakos, olimpiinių žaidynių istorija. Gausiai iliustruotos knygos apimtis – 256 puslapiai.

Knyga suskirstyta į keturias dalis. Pirmojoje, pavadintoje „Aš būsiu sveikas!“, aptariama, kas yra sveikas gyvenimo būdas, kaip pažinti savo kūną, pateikiama sveikos mitybos patarimų, daug informacijos apie pagrindines žmogaus fizines ypatybes ir jų lavinimą.

Antroji dalis „Noriu būti olimpietis!“ skirta olimpiniam švietimui. Joje aptariama olimpiinių žaidynių raida, supažindinama su olimpiinių žaidynių simboliais, legendiniais sportininkais, talismanais, sportininkų keliu olimpiinių žaidynių link, pateikiama daug įdomios informacijos, kuri padės geriau suvokti olimpines vertybes ir kilnų sporto elgesį.

Trečioji dalis – „Sporto šakos“. Čia supažindinama su 48 sporto šakomis, kurios suskirstytos į devynias grupes: daugiakovės, komandinės, žiemos,

vandens, žaidžiamas su rakete, dvikovos, technikos, mąstymo ir tikslumo reikalaujančias. Prie kiekvienos pateikiama pasaulio ir Lietuvos šios sporto šakos istorija, taisyklės, rūšys, varžybos, inventoriūs, apranga, aprašomi žymiausi sporto šakos pasaulio ir Lietuvos sportininkai, pateikiama įdomių bei išskirtinių faktų. Taip pat šios knygos dalies pradžioje skaitytojas ras testą, kaip išsirinkti tinkamą sporto šaką.

Ketvirtoji dalis – „Sportas visiems“. Joje plačiai aprašomas judėjimas „Sportas visiems“, jo istorija, masiškiausi Lietuvoje vykstantys renginiai. Šioje knygos dalyje pateikiamas iššūkis – tai vienos iš knygos sudarytojų Audronės Vizbarienės dviejų savaičių pratimų komplektas vaikams. Mažieji raginami taisyklingai sportuoti namie. Skiltyje „Kuo būsiu užaugęs“ skaitytojai supažindinami su kitomis sporto veiklomis: sporto verslu, profesionaliu sportininku, treneriu, sporto fotografu, teisėju, sporto medicinos gydytoju, sporto žurnalistu, mokslininku, talentų medžiotoju.

Knygos sudarytojai: Danguolė Kandrotienė – vaikų rašytoja, leidyklos „Terra Publica“ direktorė, Renatas Mizeras – Lietuvos sporto enciklo-

pedijos vyr. redaktorius, Lietuvos edukologijos universiteto dėstytojas, Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininko Kęstučio Smirnovo visuomeninis konsultantas, Arvydas Jakštas – Lietuvos sporto muziejaus vyr. muziejininkas, Audronė Vizbarienė – kūno kultūros mokytoja ekspertė ir trenerė, Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos prezidentė, Lietuvos moterų sporto asociacijos viceprezidentė. Knyga parengta bendradarbiaujant su Lietuvos sporto federacijomis ir asociacijomis, Lietuvos sporto enciklopedijos redakcija, Lietuvos sporto muziejumi, vaikų fizinio ugdymo studija „Supervaiškai“, Lietuvos tautiniu olimpiiniu komitetu, Kauno miesto savivaldybės visuomenės sveikatos biuru ir kitomis organizacijomis.

Leidinio pristatyme Vilniaus knygų mugėje dalyvavo LTOK prezidentė Daina Gudzinevičiūtė, olimpietė Brigita Virbalytė-Dimšienė, knygos autorai.

Knygą leidyklos galima įsigyti www.debesuganyklos.lt ar www.terrapublica.lt, taip pat šalies knygynuose ir knygų pardavimo vietose. ■

PyeongChang 2018*

OLIMPINĖ DVASIA – NE TIK ARENOSE

PJONGČANGO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE IR LIETUVOS, IR KITŲ ŠALIŲ SPORTININKŲ, JŲ PAGALBININKŲ, TRENERIŲ, MEDIKŲ GYVENIMAS VIRĖ NE TIK VARŽYBOSE, TRENIRUOTĖSE, BET IR OLIMPINIAME KAIMELYJE, KURIAME BUVO SUDARYTOS VISOS SĄLYGOS NESIRŪPINANT BUITIMI RENGTI OLIMPINIAMS STARTAMS.

MARIUS GRINBERGAS

Vytauto Dranginio, LTOK ir sportininkų asmeninio albumo nuotr.

Atidarymo išvakarėse olimpiečius kaimelyje aplankė Lietuvos prezidentė D.Grybauskaitė. Ji įsiamžino su delegacijos nariais ir mūsų šalies rinkinei talkinisiais savanoriais

Visa Lietuvos olimpinė rinktinė buvo įsikūrusi Alpensijos olimpiniam kaimelyje arčiau slidinėjimo, biatlono, kalnų slidinėjimo trasų, nes būtent jose varžėsi lietuviai. Dar vienas olimpinis kaimelis buvo pastatytas Gangningo mieste ir skirtas tiems atletams, kurie rungtyniavo uždaroje arenose.

Visos paslaugos olimpinė kaimelių gyventojams buvo nemokamos. Pinigus jie galėjo leisti tik ieškodami lauktuvių ten pat esančiose suvenyrų parduotuvėse, pašte, iškeliavę pasižvalgyti po daugiau nei 200 tūkst. gyventojų turintį pajūrio miestą Gangningą ar kitas Pjongčango olimpinė žaidynių vietas. Ne vienas olimpietis, tarp jų ir lietuviai, susigundė nukeliauti į maždaug už 120 km esančią Pietų Korėjos sostinę Seulą.

KAIMELYJE – POILSIS IR PRAMOGOS

Olimpinio kaimelio gyventojai žaidynių metu galėjo naudotis treniruokliu, sporto salėmis, buvo įrengtos didelės erdvės įvairiems žaidimams – ir kompiuteriniams, ir tradiciniams: stalo futbolui, stalo ledo rituliui ir panašioms. Buvo galima atsipa-

laiduoti masažo kėdėse, išsiskalbt drabužius skalbykloje, pasinaudoti kirpyklos paslaugomis.

Korėjos šiuolaikinių technologijų milžinas „Samsung“ buvo įrengęs specialias judančias kėdes, į kurias atsėdus buvo uždedamos ausinės ir virtualios realybės akiniai. Tada – startas. Šuoliai į nežinią slidėmis, beprotiškas greitis ledo tuneliuose ar skriejant nuo kalnų. Kvapą gniaužiančios tikrovės jausmą labiau nei vaizdai virtualiuose akinuose stiprino judančios kėdės.

Šią ir kitas pramogas išbandė ir Lietuvos olimpiečiai. Slidininkė Marija Kaznačenko ir biatlonininkė Natalija Kočergina net apsirengė korėjietiškais tautiniais drabužiais ir su jais įsiamžino. Ši paslauga irgi buvo siūloma olimpiniam kaimelyje.

Suvenyrų parduotuvėje buvo visko – nuo ženkliukų (kainavo apie 4,5 euro), magnetų rinkinių (apie 7,5 euro), įvairaus dydžio pliušinių žaidynių talismanų (nuo 7,5 euro iki gertuvės (22,5 euro), marškinėlių (15 eurų) ar bluzonų (29 eurai), kuprinų (29 eurai).

227

TALENTAI

Pjongčange kovojo net 227 sportininkai, anksčiau dalyvavę jau dukart vykusiose jaunimo olimpinėse žaidynėse. Tarp jų – ir Lietuvos kalnų slidininkas Andrejus Drukarovas, startavęs 2016 m. jaunimo žaidynėse Lilehameryje.

Kaip visada, vienas didžiausių traukos centrų buvo milžiniškos olimpinė kaimelių valgykla, kuriose buvo galima paragauti įvairių šalių patiekalų – nuo tradicinių korėjiečių iki Viduržemio jūros virtuvės.

Sportininkai juokavo, kad Alpensijos kaimelyje labai trūksta „McDonald’s“ restorano, kuris buvo Gangningo kaimelyje. Varžybas baigę olimpiečiai ir ankstesnėse žaidynėse galėjo nemokamai prisišveisti mėsiniai ar kitų patiekalų. Norinčiųjų netrūko.

MEDIKAI TURĖJO DARBO

Lietuviams skirtuose apartamentuose misijos nariai įsirengė du medicinos kabinetus. „Beveik visą procedūroms reikalingą įrangą ir medikamentus atsigabenome iš Lietuvos. Per žaidynes olimpiniam kaimelyje dirbo trys mūsų medikai, jie padėjo vienas kitam. Mūsų gydytojai sportininkus aptaravo ir kaimelyje, ir su jais vyko į varžybas“, – sakė Lietuvos olimpinės misijos vadovas Einius Petkus, kartu su akreditacijos ir ryšių su organizaciniu komitetu atstove Vida Venciene pirmieji atvykę ir paskutiniai palikę olimpinį Pjongčangą.

Lietuvos rinktinės gydytojai Dianai Baubinienei daugiausia teko kovoti su sportininkus ne kartą užpuolusiu peršalimu, gydyti per varžybas ar treniruotes patirtus sumušimus. Rimtesnių traumų ar ligų išvengta.

„Šiems negalavimams gydyti mums pakako iš Lietuvos atsivežtų vaistų. Bet jei būtų reikėję rimtesnės pagalbos, problemų nebūtų kilę – kaimelio poliklinikoje buvo vaistinė, tyrimų laboratorija, rentgeno aparatas, dirbo įvairių sričių specialistai. Priimti sportininkus buvo pasirengę ir netoliese esantys medicinos centrai“, – pasakojo D.Baubinienė.

Kartu su ja Lietuvos delegacijoje dar buvo biatlono rinktinės gydytojas Igoris Gorobetsas ir kineziterapeutė Laura Gedmintaitė. Biatlonininkų gydytojas atsivežė į Pjongčangą kraujo analizatorių, kuriuo galima nustatyti svarbiausius rodiklius.

Lietuvos delegacijai talkino penki savanoriai: trys lietuvės – Aistė Pelanytė, Gabija Žalenkaitė, Vaida Limanauskaitė ir du korėjiečiai – mergina Yeji Kim bei vaikinai Dongpilas Hwangas.

Prieš leidžiant delegacijoms įsikurti visi kambariuose stovintys baldai ir kiti daiktai buvo kruopščiai surašyti. Beje, spintos ir kiti paviršiai ir olimpiečių, ir žurnalistų kaimeliuose buvo apkljuoti nuo įbrėžimų saugančia medžiaga, nes po olimpinė bei parolimpinė žaidynių čia įsikels paprasti gyventojai. Todėl po žaidynių dar kelioms dienoms Korėjoje likę misijų vadovai turėjo darbo – jiems reikėjo organizatoriams priduoti butus, delegacijoms skirtus automobilius, technines patalpas.

LIETUVIŲ BUVO IR TRIBŪNOSE

Olimpinėse žaidynėse netrūko mūsų šalies delegacijai nepriklausančių lietuvių. Tai buvo ne tik Pjongčango žaidynes nušvietę žurnalistai. Garsus penkiakovininkas Justinas Kinderis biatlono bazėje vadovavo savanoriams, dirbantiems su fotografais. Olimpinuose kaimeliuose darbavosi ortopedas Marius Jonelis.

Daug veiklos turėjo Lietuvos antidopingo agentūros atstovė Rūta Banytė. Ji vienintelė iš Baltijos šalių

1–2. Biatlonininkė N.Kočergina ir slidininkė M.Kaznačenko apsilviko korėjiečių tautiniais drabužiais

3. Liucernos universiteto teisės mokslų pirmakursis kalnų slidininkas A.Drukarovas mokslų nepamiršo ir keliaudamas į olimpinės žaidynes

4–5. Olimpinio kaimelio namas, kuriame buvo įsikūrę lietuviai, ir vienas jo kambarių

PyeongChang 2018*

6

7

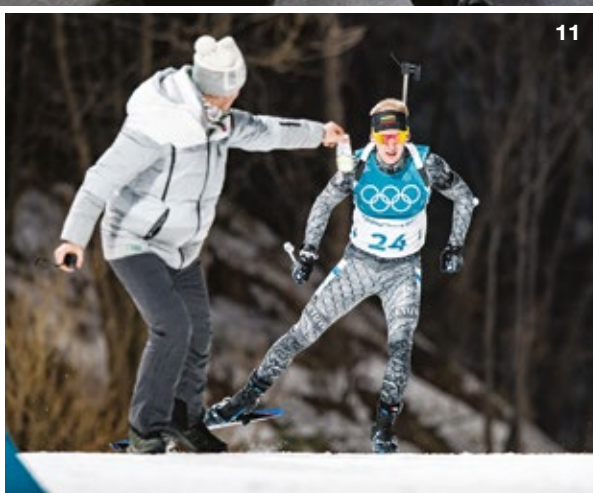
9

8

10

11

- 6. Kaimelio pramogų zona
- 7. Olimpino kaimelio valgykloje
- 8. Sportininkai galėjo mankštintis ir olimpino kaimelio treniruoklių salėje
- 9–11. Ir biatlonininkų treneriai A.Bučelis bei M.Aasmae, ir slidinėjimo rinktinės vyriausioji trenerė K.Strolienė turėjo ką veikti ir per varžybas, ir prieš jas
- 12. J.Kinderis dirbo biatlono centre

12

42

REKORDAS

Pjiongčango olimpinėse žaidynėse rekordą pasiekė moterys – jos sudarė 42 proc. visų dalyvių. Anksčiau proporcijos buvo daug palankesnės vyrams.

PAŠTAS

ŽENKLAI IR VOKAS

Lietuviškų pašto ženklų serijoje „XXIII žiemos olimpinės žaidynės“ įamžintos dvi sporto šakos – akmenlydis ir greitasis čiuožimas trumpuoju taku. Šių pašto ženklų išspausdinta po 30 tūkst. egzempliorių. Pašto ženklus sukūrė dailininkė Jekaterina Budrytė. Kartu su pašto ženklais apyvartoje pasirodė ir vokas.

13

14

13. Olimpijų suvenyrų parduotuvėje

14. Savanorės asmenei su A.Drukarovu

15. Sočio olimpietį D.Stagniūną į Pjongčangą atviliojo meilė Vokietijos ledo šokėjai K.Lorenz

16. Po varžybų radę laisvo laiko olimpiečiai stengėsi ištrukti iš kaimelio ir pasižvalgyti po Gangningo pajūrį, Seulą ar Pjongčango apylinkes

17–18. Populiariausios vietos nuotraukoms kaimelyje – prie olimpiinių žiedų arba žaidynių talismano

15

16

17

18

PyeongChang 2018*

19

20

buvo pakviesta prisidėti prie žaidynėse dirbusios tarptautinės dopingo kontrolierių komandos.

Vilniaus universitetinės ligoninės gydytoja ortopedė per žaidynes Pietų Korėjoje dirbo olimpinuose ledo rūmuose ir olimpiniam kaimelyje Gangninge. Buvo tikrinami visi žaidynių prizinininkai, Tarptautinio olimpinio komiteto rekomenduoti atletai, kurių rezultatų kreivės kyla itin sparčiai, buvo ir atsiktinių testų. Iš viso Pjongčango žaidynėse pagauti keturi dopingą vartoję sportininkai.

Tribūnose buvo galima išsvysti trispalvių. Jomis mojavo ne tik mūsų šalies delegacijos vadovai ar rinktinės nariai, atvykę pasižiūrėti varžybų. Su Lietuvos vėliava rankoje įsiamžino ir Monako princas Albert'as, tai padaręs po to, kai iš LTOK prezidentės, olimpinės čempionės Dainos Gudžinevičiūtės sužinojo, kad vasario 16-ąją Lietuva švenčia valstybės atkūrimo šimtmetį. Beje, princas irgi buvęs olimpietis – jis net penkeriose žaidynėse dalyvavo bobslėjaus varžybose.

Sveikinimus Lietuvos šimtmečio proga D.Gudžinevičiūtė, taip pat Pjongčange viešėjusi Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė išgirdo ir iš kitų valstybių vadovų.

Kiekvieną kartą, kai kalnų slidinėjimo trasose lenktyniavo lietuviai, tribūnoje prie finišo kabėjo Lietuvos vėliava – ją atsivežė pirmoji levos Januškevičiūtės trenerė, JAV lietuvė Jennifer Virskus.

Dar 2014 m. Sočyje ant olimpinio ledo kartu su Isabella Tobias kovojęs Deividas Stagniūnas Pjongčange buvo tarp žiūrovų. Nors mūsų šalies atstovų dailiojo čiuožimo varžybose šįsyk nebuvo, lietuvius turėjo už ką sirgti. Gangningo ledo arenoje vykusias varžybas jis stebėjo užsidėjęs kepuraitę su užrašu „Germany“. O jo akys spindėjo, kai ant ledo pasirodė Vokietijos pora Kavita Lorenz ir Joti Polizoakis.

„Ji – pati gražiausia pasaulyje“, – taip 22-ėjų K.Lorenz apibūdino dešimčia metų už ją vyresnis buvęs

čiuožėjas iš Lietuvos. O paklaustas, kuri ledo šokėjų pora palieka didžiausią įspūdį Pjongčange, D.Stagniūnas plačiai nusišypsojo: „Aišku, kad Kavita Lorenz ir Joti Polizoakis.“

Daugybę kartų toje pačioje arenoje JAV ant šalto ledo per treniruotes susitikusius lietuvių ir vokiečių jau metus sieja karšta meilė. „Kavita treniruojasi Mičigane, kur aš dirbu treneriu. Matomės kasdien, nes kartu ir gyvename“, – atskleidė Detroite įsikūręs 2014 m. Sočio olimpinis žaidynių ledo šokių varžybų dalyvis D.Stagniūnas.

K.Lorenz olimpietės duonos paragavo Pjongčange. Triskart Vokietijos čempionai ledo šokių varžybose užėmė 16 vietą. „Ji mane aplenkė. Mes su Isabella Sočyje buvome septyniolikti. Be to, Kavita dalyvavo ir komandų varžybose, kur su Vokietijos rinktine buvo septinta“, – sakė jau daug metų Amerikoje gyvenantis lietuvis.

Prieš ketverius metus Sočyje išsipildė jo svajonė dalyvauti olimpinėse žaidynėse. Duris į olimpiadą atvėrė sprendimas išimties tvarka suteikti amerikietei I.Tobias Lietuvos pilietybę. Tačiau 2014-ųjų pavasarį, po olimpinis žaidynių ir pasaulio čempionato, čiuožėjų porą sudrebino netikėtos permainos.

D.Stagniūnas dėl nuolat kamuojančių traumų ir skausmų paskelbė apie sportinės karjeros pabaigą, o I.Tobias tapo Izraelio piliete ir pradėjo šokti su nauju partneriu Ilja Tkačenka. Tačiau paaiškėjo, kad Sočio olimpinės žaidynės buvo paskutinės ir jo porininkei – I.Tkačenkai nepavyko gauti Izraelio pilietybės, todėl pora liko už Pjongčango žaidynių borto. Po šio smūgio I.Tobias nutarė trauktis iš sporto.

„Kai buvau sportininkas, reikėjo labiau susikaupti, turėjau būti geriausios sportinės formos. O dabar aš ramiai atostogauju, atvažiauju palaikyti savo draugės. Labai džiaugiuosi jos pasirodymu“, – naujuoju žiūrovo vaidmeniu nesiskundė Sočio olimpietis.

19. Monako princas Albert'as sveikino lietuvių valstybės atkūrimo šimtmečio proga

20. Per Vasario 16-osios iškilmes Pjongčange D.Gudžinevičiūtė įteikė sportininkams, treneriams ir jų pagalbiniams olimpinės rinktinės narių ženklelius

31

VADOVAI

Pjongčango žaidynes aplankė 31 valstybės arba vyriausybės vadovas iš 26 šalių. Tarp jų – ir Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė. Taip pat į Pietų Korėją buvo atvykęs Jungtinių Tautų generalinis sekretorius Antonio Guterresas.

LTeam 3x3

„LTEAM“ 3x3 KREPŠINIO TURNYRO ČEMPIONAI VYKS Į FIBA „CHALLENGER“ VARŽYBAS

Balandžio 28 d. Šiauliuose prasidės kelialapis į FIBA „Challenger“ 3x3 krepšinio turnyrą medžioklė.

Per du mėnesius Šiauliuose, Klaipėdoje, Kaune ir Vilniuje įvyks keturi „LTeam“ krepšinio trijulių turnyro atrankos etapai, o 12 stipriausių Lietuvos gatvės krepšinio komandų birželio 2 d. dėl pagrindinio prizo susikaus Panevėžyje per ten vykiančią Olimpines dienas šventę.

Gatvės krepšinio „LTeam“ 3x3 varžybos, kurias organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas,

vyks pirmą kartą. Kiekviename etape galės dalyvauti iki 32 komandų. Jos varžysis absoliučioje grupėje, neribojant amžiaus, lyties ar profesionalumo.

Trys geriausios kiekvieno etapo komandos iškovo kelialapius į finalinį etapą, o ten susikaus dėl bilieto į „Challenger“ varžybas Italijoje, Kipre arba Kroatijoje.

Visi turnyro dalyviai gaus originalius „LTeam“ 3x3 marškinėlius, o čempionų laukia ir daugiau įdomių staigmenų. Jas organizatoriai atskleis artėjant pirmajam „LTeam“ 3x3 etapui.

PRELIMINARUS „LTEAM“ 3x3 TURNYRŲ TVARKARAŠTIS:

Balandžio 28 d. – Šiauliai

Gegužės 6 d. – Klaipėda

Gegužės 26 d. – Vilnius

Gegužės 27 d. – Kaunas

Birželio 2 d. – Panevėžys

Daugiau informacijos ir registracija į „LTeam“ 3x3 etapus svetainėje www.LTeam.lt.

JAUNATVIŠKI DŽIAUGSMAI IR VARGAI

NORISI PASIDŽIAUGTI, KAD ŽINIASKLAIDA VIS DAUGIAU DĖMESIO SKIRIA SPORTUI. NE TIK OPERATYVIAI INFORMUOJA APIE SVARBIAUSIAS PERGALES, PATEIKIA LAIMĖJIMŲ IR PRALAIMĖJIMŲ ANALIZĘ, BET IR PAGARSINA NEPOPULIARIAS NUOMONES.

DAINIUS GENYS

VDU sociologas

Esant ganėtinai pasyviems mūsų visuomenės sportavimo įpročiams, kalbėti apie sporto keliamą sveikatos riziką gana drąsu. Kita vertus, nepopuliarios nuomonės garsinimą galima sieti su didėjančia sporto klubų konkurencija ir įžvelgti čia kyšančias „partizaninės“ rinkodaros ausis. Kad ir kaip ten būtų, šįkart norisi pakalbėti apie sąmonės ryžto keliamus pavojus mūsų sveikatai.

Leiskite pradėti šiek tiek iš toliau. Visuomeninio gyvenimo komentatoriai ne kartą yra atkreipę dėmesį į vadinamąjį jaunystės kultą, kai visuomenės dėmesio radare dominuoja jauni žmonės. Tarsi kitos amžiaus grupės tebutų labiau išimtis nei natūralus dalykas. Jaunystė šiuo atveju suprantama ne kaip tarpinis individo brandos periodas, bet kaip pretenzija į tęstinį jaunatviškumą. Kai nepaisant amžiaus bandoma dirbtinai apsimesti esant jaunesniu. Priešingai nei ankstesniais laikais, kai amžius kartu reiškė ir pagarbą, ir tam tikrą padėtį visuomenėje, šandien, regis, esminiu atskaitos tašku tampa jaunuomenė. Iš čia kyla dominuojančios mados, pradendant išvaizda ir baigiant gyvenimo būdu. Jaunatviškumo afišavimas itin ryškus populiariojoje kultūroje.

Sportui čia tenka dviprasmiškas vaidmuo. Akivaizdu, kad šnekėdami apie profesionalųjį sportą nori nenori kalbame apie ganėtinai jaunos žmones. Priklausomai nuo sporto šakos sportinė karjera gali būti ilgesnė ar trumpesnė, bet kad ir kaip žiūrėsi, visur tai jauni žmonės. Būtent jie nustato sėkmingumo, profesionalumo standartus ir yra visuomenės dėmesio centre. Ir nors egzistuoja toks reiškinys, kaip veteranų sportas, dažniausia jis paliekamas pačių veteranų ir jų artimųjų dėmesiui.

Sporto visiems srityje amžius nevaiddina tokio svarbaus vaidmens. Bent

LITOK archyvo nuotr.

jau nėra toks dominuojantis. Tačiau net ir čia, it iš inercijos, neretai stengiamasi imituoti jaunystę ir vaikytis to, kas objektyviai neįmanoma vyresnio amžiaus žmonėms.

Daugeliu atvejų būdami jauni pradėdame ugdytis tam tikrus sportavimo ir gyvenimo įpročius. Turėdami daug jėgų ir mėgaudamiesi greitu kūno atsigavimu daugelis mūsų pernelyg nesusimąsto apie ilgalaikes pasekmes. Mes norime išbandyti savo galimybes čia ir dabar. Ypač tai pasakytina apie tvirtesnių ir geresnėmis fiziologinėmis savybėmis pasižyminčių kūnų savininkus. Tada ne tiek svarbus poilsis, maistas, taktika. Svarbiau greitis, rezultatas ir akimirkos žavesys.

Negalvodami apie ilgalaikę perspektyvą ir pasiduodami proto užgaidoms, neretai įstumiami save į nuolatinį alinimą. Jauno žmogaus fiziologija padeda tokias situacijas išverti, bet ilgainiui tai nestiprina kūno, bet jį alina. Visai kitaip elgtumės turėdami ilgalaikę strategiją, pavyzdžiui, žinodami, kur norime būti po 10 ar 15 metų, kaip norėtume tada atrodyti, kokias savo fizines savybes norėtume būti išstobulinę.

Vaizdžiai tarant, būtent kūnas apmoka dominuojančio jaunatviškumo užgaidų sąskaitas.

Šiandien regime gan dviprasmišką jaunystės ir sveikatos santykį. Lyg ir galime kalbėti apie atjaunėjusią (visomis prasmėmis) visuomenę, stulbinamą jaunimo kūrybiškumą (visų pirma technologijų ir inovacijų požiūriu), bet kartu apninka jausmas, kad nepadaugėjo išminties. Užuo jaunatviškumui įgavus kokių nors originalių ir brandžių sveikos gyvensenos formų, neretai jis primena infantilumo ir vėjavaiškumo pliūpsnius, reiškiančius rimtus iššūkius mūsų sveikatai. Trūksta įsivaizdavimo apie ilgalaikę sveikatos stiprinimo strategiją.

Šiandien, kai senėjimas parodomas kaip kažkas itin nepatrauklaus (tarsi kažkam būtų įmanoma to išvengti), svarbu iš naujo atrasti, ką reiškia subręsti. Užsilikus jaunatviškumo iliuzijoje galima taip ir nepasiekti sveiko kūno ir sveikos sielos darnos, mat kūnas gali taip ir likti proto užgaidų kreditoriumi. Būtent nuo šios sampratos priklausys, kaip stipriai pasiduosime laikmečio užgaidoms ir kiek rūpinsimės sveikata.

”
SPORTO VISIEMS SRITYJE AMŽIUS NEVAIDDINA TOKIO SVARBAUS VAIDMENS. BENT JAU NĖRA TOKS DOMINUOJANTIS. TAČIAU NET IR ČIA, IT IŠ INERCIJOS, NERETAI STENGIAMASI IMITUOTI JAUNYSTĘ IR VAIKYTIS TO, KAS OBJEKTYVIAI NEĮMANOMA VYRESNIO AMŽIAUS ŽMONĖMS.

LOA suvažiavimo dalyviai

NAUJI ĮSTATAI IR NAUJI IŠŠŪKIAI

PER LIETUVOS OLIMPINĖS AKADEMIJOS (LOA) ATASKAITINĮ SUVAŽIAVIMĄ NE TIK APTARTA PRAĖJUSIŲ METŲ VEIKLA, BET IR PATVIRTINTI NAUJOS REDAKCIJOS AKADEMIJOS ĮSTATAI.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

LOA suvažiavimas vyko Lietuvos edukologijos universiteto Sporto ir sveikatos fakultete. Jame dalyvavo 64 iš 120 Lietuvos olimpinės akademijos narių. LOA prezidentas doc. dr. Artūras Poviliūnas visus pasveikino su Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiu, olimpiniais metais ir Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimo 30-mečiu.

Suvažiavimo dalyvius sveikino ir Seimo narys Dainius Kėpenis, laikinoji Lietuvos edukologijos universiteto rektorė prof. dr. Vilija Šalienė.

„Mes tapsime akademija, bet tęsime savo veiklą. Mūsų veikla yra įvairiapusė ir prasminga. Kai kalbame apie olimpinės dvasios skleidimą, ta olimpinė dvasia man asocijuojasi su taika nuo antikos laikų. Sustodavo ne tik karai, bet geresni tapdavo žmonės. Skleisdama olimpines idėjas, ugdydama jaunos žmones LOA atlieka vieną svarbiausių misijų – ugdo žmogiškąsias vertybes“, – sakė V.Šalienė.

D.Kėpenis savo sveikinimo kalboje akcentavo, kad 2018-ieji – jubiliejų ir sukakčių metai: nuo tada, kai vyskupas Motiejus Valančius paskelbė blaivybės sąjūdį, sueina 160 metų, 150 metų sukanka sveikatos šviesuoliui Vydūnui, 120 metų – Lietuvos sveikatingumo ir gydymosi kūno kultūros puoselėtojai Karoliui Dineikai, 110 metų – vienam šviesiausių dvasinės ir fizinės sveikatos ugdytojų Antanui Maceinai.

„Džiaugiuosi, kad Lietuvos nacionalinės sveikatos tarybos nariu tapo LOA viceprezidentas prof. Algirdas Raslanas. Šiandien turime daug galimybių

keisti įstatymus, tačiau apmaudu, kad mūsų iniciatyvumas yra nedidelis. Todėl kviečiu visus drąsiai teikti siūlymus ir neabejoti, kad jie bus įgyvendinti“, – drąsino D.Kėpenis.

GARBĖS NARĖ, JUBILIATAS

Už ilgametę veiklą, nuopelnus mokslui ir olimpiniam judėjimui LOA garbės nario vardas buvo suteiktas 65-erių kaunietei doc. dr. Birutei Užkuraitytei-Statkevičienei, o vardinis apdovanojimas 60 metų jubiliejaus proga įteiktas loterijų firmos „Olifėja“ generalinio direktoriaus pavaduotojui Donatui Kazlauskui.

Abu jie – žinomi Lietuvos sporto žmonės. Lietuvos sporto universitete dirbanti socialinių mokslų daktarė B.Statkevičienė – pirmoji Lietuvos plaukikė olimpietė, dalyvavusi Miuncheno olimpinėse žaidynėse, 2009 m. Lietuvos kilnaus sportinio elgesio laureatė, kuriai 2012 m. buvo patikėta dalyvauti Londono olimpinėse žaidynėse deglo nešimo estafetėje. B.Statkevičienė moko studentus, silpnaregius ir nematančius vaikus, tarp kurių yra ir našlaičių, plaukti. Tuos vaikus ji vadina savo vaikais ir anūkais bei jais rūpinasi. B.Statkevičienė aktyviai dalyvauja pasaulio ir Europos veteranų plaukimo čempionatuose.

„Šis garbingas vardas man buvo netikėtas. Dirbu darba, už kurį negaunu jokio atlyginimo, bet jis man ypač patinka, yra mielas. Turiu daug veiklų, bet jeigu reikėtų pasirinkti, kuri iš jų labiausiai patinka, negalėčiau išskirti nė vienos“, – patikino B.Statkevičienė.

”

DIRBU DARBA, UŽ KURĮ NEGAUNU JOKIO ATLYGINIMO, BET JIS MAN YPAČ PATINKA, YRA MIELAS. TURIU DAUG VEIKLŲ, BET JEIGU REIKĖTŲ PASIRINKTI, KURI IŠ JŲ LABIAUSIAI PATINKA, NEGALĖČIAU IŠSKIRTI NĖ VIENOS.

BIRUTĖ STATKEVIČIENĖ

D.Kazlauską (antras iš dešinės) sveikina A.Raslanas, J.Vainilaitienė ir A.Poviliūnas

D.Kazlauskas – LTOK atkūrimo darbo grupės narys, trečią kadenciją vadovauja Lietuvos orientavimosi sporto federacijai. Bendrovėje „Olifėja“ dirba nuo pat pirmųjų jos įkūrimo dienų. Lietuvos edukologijos universitete studijavo matematiką, čia įgytos žinios jam ypač praverčia dabartiniame darbe. Viskas puikiai susiderino: sportas, matematika ir loterijos.

Nuo pat jaunų dienų iki šiol D.Kazlauskas aktyviai sportuoja: žaidžia krepšinį, bėgioja, mina dviračio pedalus, slidinėja, dalyvauja orientavimosi sporto varžybose. Praėjusiais metais per pasaulio veteranų sporto žaidynes Naujojoje Zelandijoje tarp 40 m. ir vyresnių amžiaus grupės dalyvių su komandos draugais pelnė sidabro medalį.

ĮSTATŲ VERDIKTAS

Suvažiavimo pirmojoje sesijoje buvo patvirtinti LOA naujos redakcijos įstatai, kuriuos pristatė LOA viceprezidentas prof. Povilas Tamošauskas. Įstatų naujovė – nuo šiol Lietuvos olimpinės akademijos prezidentas galės vadovauti dvi kadencijas. Tad per kitą LOA ataskaitos ir rinkimų suvažiavimą bus išrinktas naujasis akademijos vadovas.

Antroje sesijoje ataskaitą apie 2017 m. LOA veiklą perskaitė prezidentas doc. dr. A.Poviliūnas. Jis pabrėžė, kad visi planuoti darbai buvo įvykdyti, ir dėkojo visiems LOA nariams, kurie per ataskaitinį laikotarpį buvo aktyvūs ne tik darbuodamiesi su LOA vėliava, bet neužmiršo ir kitų savo darbų.

Aktyviai dalyvauta Olimpinėje dienoje Alytuje, Rektorių konferencijos kūno kultūros projektuose, tarptautinėje dešimtojoje Baltijos šalių sporto mokslo asociacijos konferencijoje Rygoje, aštuntojoje tarptautinėje kineziologijos konferencijoje Zagrebe, Pasaulio lietuvių sporto žaidynių sporto mokslo konferencijose Kaune.

„Akademija rengė mokslines konferencijas kūno kultūros mokytojams „Judėjimas – sveikos gyvenimo pagrindas“, organizavo ir aktyviai dalyvavo konferencijose „Lietuvių tautos savivarbos ir pilietinės drąsos diplomatinis dokumentas nacių oku-

puotoje Lietuvoje Antrojo pasaulinio karo metais“ bei Seime vykusioje konferencijoje „Pirmojo valsstybinio kūno kultūros ir sporto įstatymo 85-mečiui paminėti“, – priminė A.Poviliūnas.

Iš olimpinio ugdymo veiklos projektų LOA prezidentas išskyrė geriausių Lietuvos kūno kultūros mokytojų penketuko rinkimus, fotografijų konkursą „Emocijos sporte“, vaizdo konkursą „Mano sporto šaka. Prisijunk ir tu“, ypač didelio susidomėjimo sulaukusią jaunimo stovyklą „Olimpinės vertybės studentų gyvenime“. Sėkmingai įgyvendintas projektas „Olimpinis kelias“, sukurta informacinė sistema, kurioje sukaupta ir susisteminta sportininkų, trenerių, medikų patirtis, jų pasisakymai, apmąstymai, įžvalgos.

A.Poviliūnas didžiavosi žmonėmis, kurie buvo aktyvūs per visą ataskaitinį laikotarpį: Daiva Majauskienė, Algirdas Raslanas, Kaziu Milašiumi, Valentinu Aleksa, Audroniumi Vilku, Ramune Žilinskiene, Asta Šarkauskiene, Asta Budreikaite, Rima Valentienė, Birute Statkevičienė, Ramūne Motiejūnaite, Renatu Mizeru. LOA vadovas gyrė ir savo darbuotojas – direktorę Jūratę Vainilaitienę bei referentę olimpiniam ugdymui Enriketą Prunskienę.

Suvažiavime su revizijos komisijos išvadomis supažindino jos pirmininkė Valentina Keraminienė, o 2017 m. biudžeto vykdymo apyskaitą ir 2018 m. biudžetą pristatė LOA išdininkė Daiva Majauskienė. Šiuos tris dokumentus suvažiavimo nariai patvirtino.

METŲ PLANAI

Su šių metų Lietuvos olimpinės akademijos veikla supažindino LOA viceprezidentas prof. A.Raslanas. Iš daugybės darbų jis išskyrė į Lietuvą atkeliaujančių didžiulį Baltijos šalių ir Lenkijos renginį – vasaros mokyklos mokymus, kurie pirmą kartą vyks Lietuvoje. Šios gražios iniciatyvos ėmėsi Klaipėdos universitetas.

Lapkričio mėnesį tradiciškai vyks kūno kultūros mokytojų konferencija Klaipėdoje, tradicinė Baltijos šalių sporto mokslo asociacijos konferencija

ŽVILGSNIS

AKADEMIJA

Lietuvos olimpinė akademija – visuomeninė organizacija, kurios tikslas yra vadovaujantis Olimpine chartija propaguoti olimpizmą, studijuoti olimpinio sąjūdžio istoriją, teoriją ir praktiką, įgyvendinti žmonių fizinio ir dvasinio ugdymo, kilnumo sporte ir gyvenimo puoselėjimo programas, atsižvelgiant į olimpinio sąjūdžio pagrindinį tikslą prisidėti prie taikesnio ir geresnio pasaulio kūrimo, sportu ugdati jaunimą olimpizmo dvasia, reiklia tarpusavio supratimui, draugystei ir solidarumui, atsiribojant nuo bet kokios diskriminacijos.

Vyksta balsavimas

Tartu. Jos metu bus pristatyti du didžiuliai projektai, įgyvendinami kartu su Lietuvos edukologijos universitetu bei JAV mokslo institucijomis. Rengiama knyga „Olimpizmas universitetuose“, kurios autorius – Lietuvos studentų sporto asociacijos prezidentas Česlovas Garbaliuskas. Ją išleisti tikimasi dar šiemet.

Pasak A.Raslano, pasiteisino puikūs tradiciniai olimpinio ugdymo renginiai, itin svarbus Lietuvos sporto enciklopedijos tęstinis projektas, ekspertinė veikla. „Buvo daug diskusijų dėl „Sporto mokslo“ žurnalo perspektyvos. Nutarta, kad prie leidybos prisidės ir Lietuvos olimpinė akademija, Lietuvos edukologijos universitetas, prieš šią funkciją perleidžiant Vytauto Didžiojo universitetui“, – sakė A.Raslanas.

2018 m. LOA veiklos planą suvažiavimo dalyviai patvirtino.

ENCIKLOPEDIJA

Diskusijose kalbėjęs Lietuvos sporto enciklopedijos vyr. redaktorius R.Mizeras dėkojo Kūno kultūros ir sporto departamento administruojamam Kūno kultūros ir sporto rėmimo fondui bei Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui, 2017-aisiais skyrusiam finansavimą enciklopedijai rengti.

„Praėjusiais metais pagrindinis mūsų tikslas buvo atgaivinti Lietuvos sporto enciklopediją. Buvo sutvarkyta visa teisinė bazė, suburta mokslinė redakcinė taryba, išrinktas vyriausiasis redaktorius. Šiemet įsigijome septynis partnerius: Lietuvos sporto universitetą, Lietuvos edukologijos universitetą, Lietuvos sporto muziejų, Lietuvos sporto federacijų sąjungą, Lietuvos olimpiečių asociaciją, laikraštį „Sportas“ ir Lygių galimybių plėtros centrą. Lietuvos sporto enciklopedija yra matoma, organizacijos su mumis nori dirbti. Tų partnerių ateityje turėtų būti dar daugiau“, – džiaugėsi R.Mizeras.

Šiais metais pradėti trys nauji projektai. Vieną jų enciklopedijos vyr. redaktorius pavadino „Datos“. Pateiktos įvairios datos labai pagyvino enciklopediją, internetinėje svetainėje sulaukiama ypač daug lankytojų. 2017-aisiais ją aplankė 17 tūkst. unikalų lankytojų. „Lankomumas sparčiai didėja. Tai didelis pasiekimas“, – reziumavo R.Mizeras.

ŽURNALAS

„Sporto mokslo“ vyriausiasis redaktorius prof. K.Milašius pabrėžė, kad žurnalas per trejus metus atsinaujino, pasikeitė redakcinė taryba, leidėjas. Panaikinus Lietuvos sporto informacijos centrą žurnalas ėmė rūpintis Lietuvos olimpinė akademija ir Lietuvos edukologijos universitetas.

„Per tuos metus žurnalas stiprino savo pozicijas. 2017-aisiais jame išspausdinti 42 straipsniai, iš kurių 30 buvo Lietuvos, 12 – užsienio autorių. Daugiausia straipsnių parašė Lietuvos edukologijos universiteto (15), Lietuvos sporto universiteto (10) ir Klaipėdos universiteto (4) dėstytojai. Ankstesniais metais žurnale daug reikėsi Lietuvos sporto universiteto autoriai, tačiau pastaruoju metu jų aktyvumas sumažėjo. Be to, LSU pasitraukė iš leidėjų gretų“, – kalbėjo K.Milašius.

Pasak profesoriaus, norint, kad žurnalas stiprėtų, pakiltų į aukštesnę duomenų bazę, reikia įvykdyti tam tikrus reikalavimus. Norint tą daryti reikia geros komandos – ne visuomenininkų, o nuolatinės redakcinės tarybos. Bet kol kas finansinės galimybės to neleidžia.

„Dabar juntamas gerų straipsnių stygius. Anksčiau daugelyje universitetų egzistavo kūno kultūros katedros, dirbo dėstytojai, kuriems reikėjo publikacijų naujai atestacijai gauti. Dabar dauguma šių katedrų panaikintos, dėstytojai pradėjo dirbti universitetų sporto centruose, jiems publikacijos neaktualios. Nepaisant visų problemų, manau, žurnalas „Sporto mokslas“ gyvuos toliau“, – patikino K.Milašius.

B.Statkevičienė

”
DABAR JUNTAMAS GERŲ STRAIPSNŲ STYGIUS. ANKSČIAU DAUGELYJE UNIVERSITETŲ EGZISTAVO KŪNO KULTŪROS KATEDROS, DIRBO DĚSTYTOJAI, KURIEMS REIKĖJO PUBLIKACIJŲ NAUJAI ATESTACIJAI GAUTI.

KAZYS MILAŠIUS

SAVO MEDALIŲ LINK – DARŽELINUKAI

MAŽDAUG TUO METU, KAI LIETUVOS KREPŠINIO RINKTINĖ IŠKOVOJO PERGALES PRIEŠ KOSOVA IR VENGRIJĄ, KAI LIETUVOS 400 M BĖGIMO REKORDĄ PAGERINO AGNĖ ŠERKŠNIENĖ, O DVIRATININKĖ SIMONA KRUPČEKAITĖ SAVO KOLEKCIJĄ PAPILDĖ TRYLIKTIUOJU PASAULIŲ ČEMPIONATO MEDALIU, KELIĄ SAVŲ MEDALIŲ LINK PRADĖJO MAŽIAUSI ŠALIES SPORTININKAI – DARŽELINUKAI.

Nuo vasario vidurio visoje šalyje vyksta Lietuvos mažųjų žaidynės, kurių pirmajame etape dalyvauja 227 darželiai – apie trečdali visų ikimokyklinio ugdymo įstaigų. Žaidynių tikslas – skatinti vaikus pajusti judėjimo džiaugsmą, augti sveikiems ir susipažinti su vertybėmis, kurias ugdo sportas.

Pirmajame žaidynių etape mažieji sportuoja savo darželiuose, piešia, mankština, per sportą susipažįsta su olimpinėmis vertybėmis – dieną paskiria judėjimui. Renginius vainikuoja estafetės, kurių nugalėtojas – kiekvienas vaikas.

„Darželyje negalima skatinti labai varžytis ar būtinai laimėti. Žengiant pirmuosius veiklos žingsnius užimta vieta, nors tai būtų antra ar trečia, vaikui yra nesėkmė ir nusivylimas. Todėl Lietuvos mažųjų žaidynių tikslas – geroji vaikų patirtis ir gera nuotaika. Pedagogai skatinami pastebėti kiekvienos grupės, kiekvieno vaiko pasiekimus. Vieni skatinami už greitį, kiti – už tikslumą, tretį už išradingumą, draugiškumą ar aktyvumą“, – pasakojo Lietuvos tautinio olimpinio komiteto olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė.

Antrajame žaidynių etape labiausiai pasižymėję darželio vaikai, mergaitės ir berniukai, vyksta į miesto atrinkamąsias, o iš ten – į finalo etapą. Festivalio principu vykstančiuose finaluose, keturiuose miestuose, dalyvauja po 24–25 darželius.

„Nuo pirmojo iki paskutinio etapo skatiname tas pačias vertybes – draugystę ir pagalbą vienas kitam, komandinę dvasią. Finaluose mažuosius pasitinka olimpiečiai, padeda įveikti estafetes, užkabina visiems po medalį, motyvuoja savo pavyzdžiu – ir vaikus, ir tėvelius, ir pedagogus“, – sakė V. Balsytė.

Su projekto tikslais, uždaviniais, struktūra, etapais, rungtimis ir balų

Mažųjų žaidynių akimirkos

skaičiavimu ikimokyklinio ugdymo įstaigų pedagogai susipažino sausio ir vasario mėnesį, kai Šiauliuose, Visagine, Palangoje ir Kaune vyko seminarai. Juose dalyvavo apie 220 pedagogų. Po teorinės seminarų dalies jų dalyviai patys išbandė estafetes.

„Vaikai turi būti fiziškai aktyvūs nuo mažens, bet kol kas situacija dar nėra labai gera. Pasauliniai tyrimai rodo, kad dėl fizinio neaktyvumo jaunoji karta gyvens penkeriais metais trumpiau nei vyresnioji. Turime keisti visuomenės požiūrį į fizinį aktyvumą ir sportą. Tai kiekvieno žmogaus gyvenimo pagrindas – fizinė ir psichinė sveikata, pasitikėjimas savimi, empatija ir pagarba sau bei kitam – vertybės ir įgūdžiai, kuriuos ugdo sportas. Todėl Lietuvos tautinis olimpinis komitetas dirba kartu su ikimokyklinėmis įstaigomis skatindamas suformuoti vaikų poreikį sportuoti. Tik kokybiškos fizinio aktyvumo veiklos ikimokyklinukams padės ugdyti sveikus ir laimingus Lietuvos vaikus“, – sakė LTKO prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos mažųjų žaidynės organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

„OP“ inf.

Salės buvo pilnos

SKIRTUMUOSE GLŪDI STIPRYBĖ

KOVO 22 D. KAUNO „ŽALGIRIO“ ARENOJE VYKO OLIMPINIO ŠVIETIMO FORUMAS. PRANEŠĖJAI IŠ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS, ETIOPIJOS, PRANCŪZIJOS IR LIETUVOS DALIJOSI PATIRTIMI, SKATINANČIA ATSIKRATYTI STEREOTIPŲ, O Į SKIRTUMUS PAŽVELGTI KAIP Į VIENIJIMO GALIMYBĘ PASITELKUS SPORTĄ.

GEDAS SAROČKA

Pagrindinė renginio tema – „Visi skirtingi, bet stiprūs kartu“. Neįgalieji drauge su negalios neturinčiais, skirtingų rasių, amžiaus, lyčių ar pažiūrų, galiausiai mergaitės ir berniukai vienijančioje aplinkoje, vienoje komandoje, suvienyti bendro tikslo – tai kryptis, kuria eina pasaulis.

Šia kryptimi per renginio atidarymą ragino žengti Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, šalies Parolimpinio komiteto prezidentas Mindaugas Bilius, Švietimo ir mokslo ministerijos kancleris Tomas Daukantas, forumą moderavę žurnalistai Rita Stankevičiūtė ir Robertas Petrauskas.

„Supratimas apie vyriškas sporto šakas labai kinta. Prieš 60 metų visos sporto šakos buvo vyriškos. Šiandien vyriškų ar moteriškų sportų nebeliko. Sportuojame tas sporto šakas, kurios mums patinka, kurios teikia džiaugsmą. Jei merginai patinka kilnoti svorius, – tai jos sporto šaka. Prieš kelerius metus su šypsena buvo kalbama apie vyrų sinchroninį plaukimą, bet jis jau vyksta. Visi esame labai skirtingi, bet čia ir glūdi mūsų stiprybė. Ačiū palai-

kantiems idėjas, ačiū dirbantiems išvien ir ačiū, kad mūsų čia tiek daug“, – atidarydama forumą dėkojo D.Gudžinevičiūtė.

Olimpinio švietimo forumas palietė gerokai daugiau temų nei tik vienodos moterų ir vyrų galimybės sporte. Gerą patirtimi Olimpinio švietimo forumo lektoriai dalijosi dviejose salėse, jų klausėsi daugiau nei 400 trenerių, mokyklų ir ikimokyklinių įstaigų pedagogų, savivaldybių atstovų.

Kviečiant judėti, sportuojant drauge galima įveikti begalę socialinių, fizinių, emocinių barjerų. Tuo įsitikinusi iš Didžiosios Britanijos atvykusi Kat Southwell, „Get Out Get Active“ programos koordinatore. Programos, kurią jau išbandė 16 tūkst. dalyvių, esmė – paskatinti fiziškai aktyviai ir smagiai leisti laiką kartu žmones su negalia ir be negalios.

„Vaikams patinka kartu sportuoti. Užsiimdami bendra veikla jie geriau pažįsta vienas kitą, pasirošia kartu konkuruoti. Jie išmoksta pagarbos, bendravimo, sprendimų priėmimo, prisitaikymo prie skirtingų aplinkybių – tai labai vertingos patirtys tiek

400

DALYVIAI

Gerą patirtimi Olimpinio švietimo forumo lektoriai dalijosi dviejose salėse, jų klausėsi daugiau nei 400 trenerių, mokyklų ir ikimokyklinių įstaigų pedagogų, savivaldybių atstovų.

Vyfauto Dranginio nuotr.

Vyksta diskusija

Arenoje buvo ne tik kalbama apie sportą

Forumo dalyvės

Forume buvo įteikti „Olimpinės kartos“ apdovanojimai. Nuotraukoje – Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentas M.Paškevičius ir LTOK olimpinio švietimo direktorė V.Balsytė su A.Buožiene (viduryje) iš Šiaulių rajono lopšelio-darželio „Buratinas“, apdovanoto už ikimokyklinių įstaigų metų projektą

vaikams su negalia, tiek be negalios“, – pasakojo kitas lektorius, Paryžiaus Nanterro universiteto dėstytojas ir Prancūzijos parolimpinio judėjimo atstovas Ludovicus Buanecas.

Pranešimus išklausęs ir diskusijoje drauge su kitais sportininkais dalyvavęs M.Bilius pažvelgė į neįgalųjų sportą apskritai. Pasak Lietuvos parolimpinio komiteto prezidento, opi visuomenės problema – požiūris į neįgaluosius.

„Mums dažnai tenka įrodinėti, kad esame lygūs su sveikais sportininkais. Tačiau ne viską pasako rezultatas. Mes turime įveikti ne tik varžovą, pirmiausia mes turime įveikti save, savo negalią. Tai nėra lengva. Kai aplinkui yra žmonių, kurie palaiko, mums lengviau. Šio forumo tema mus labai džiugina. Pasijutome kaip viena šeima – sporto šeima. Ir tai mus veda į priekį. Glaudi draugystė su LTOK mums padeda būti labiau matomiems ir girdimiems“, – sakė M.Bilius.

Kauno „Žalgirio“ arenoje auditorijai kalbėjo „Krepšinio galios“ programos koordinatorių Arminas Va-

reika, buvusi profesionali futbolininkė iš Etiopijos Eskedar Maštavičienė, patirtinio mokymo vadovas Donatas Petkauskas, neformaliojo ugdymo ir jaunimo politikos ekspertas Nerijus Miginis. Diskusijose dalyvavo Lietuvos vyrų septynetų regbio rinktinės vyriausiasis treneris Sabelo Sabz Kolanisi, parolimpinių žaidynių čempionas M.Bilius, Europos kiokušin karatė čempionė Rūta Brazdžionytė, meditacijos metodus treniruotėse naudojančios krepšinio treneris Marius Kiltinavičius ir kiti.

„Šio forumo ribos labai gilios. Tikiu, kad kiekvienas iš čia esančių į savo bendruomenes grįš telkti, nes tik kartu galime būti stiprūs“, – pabrėžė Švietimo ir mokslo ministerijos kancleris T.Daukantas.

„Džiaugiamės, kad lygių galimybių visiems ir įvairovės tema vis dažniau diskutuojama sporto bendruomenėje. Nesvarbu, koks amžius, kalba, lytis, odos spalva ar fizinės galimybės, – sportas vienija, auginą demokratišką visuomenę. Būtent apie tai ir padiskutavome šių metų Olimpinio švietimo forumo“, – reziumavo olimpinė čempionė, LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

”

PRIEŠ 60 METŲ VISOS SPORTO ŠAKOS BUVO VYRIŠKOS. ŠIANDIEN VYRIŠKŲ AR MOTERIŠKŲ SPORTŲ NEBELIKO. SPORTUOJAME TAS SPORTO ŠAKAS, KURIOS MUMS PATINKA, KURIOS TEIKIA DŽIAUGSMĄ. JEI MERGINAI PATINKA KILNOTI SVORIUS, – TAI JOS SPORTO ŠAKA.

DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ

ĮKANDIN DIDŽIOJO BROLIO – IR SESUO

ATSKIRTI TŪKSTANČIŲ KILOMETRŲ, BET VIENIJAMI ŠEIMOS IR SPORTO. JEI TINKLINIS LIETUVOJE BŪTŲ PANAŠAUS POPULIARUMO KAIP KREPŠINIS, DAŽNAI GIRDĖTUME NE TIK GARSIAUS LIETUVOS AUKŠTAUGIO DONATO MOTIEJŪNO, BET IR KELIĄ Į MOTERŲ TINKLINĮ PRASISKYNUŠIOS JO JAUNĖLĖS SESERS KOTRYNOS PAVARDE.

INGA JARMALAITĖ

D.Motiejūnas

Brolis ir sesuo – 27-erių krepšininkas Donatas Motiejūnas ir 17-metė tinklininkė Kotryna Motiejūnaitė – yra komandinių sporto šakų atstovai. Kas dar juos abu sieja, kuo abu jaučiasi panašūs? „Gal užsispyrimu, noru pasiekti maksimumą, nesvarbu, kiek tai kainuotų, užimtų laiko, kiek reikėtų atiduoti jėgų“, – šiek tiek pamąsčiusi ima vardyti jaunoji tinklininkė.

SPORTIŠKAS DUETAS

Iš pradžių sūnų, o vėliau ir dukterį sportuoti pastūmėjo tėvai, kuriems sportas nebuvo svetimas. „Tėtis vaikystėje žaidė futbolą, jam gerai sekėsi. Taip pat jis yra didelis tinklinio

gerbėjas, anksčiau jį mėgėjiškai žaidė. Ir dabar kartu pasitreniuojame, vasarą jis man padeda. Mama irgi žaidė krepšinį, lankė plaukimą. Esame tokia sportiškesnė šeima“, – pasakoja K.Motiejūnaitė.

Visai tikėtina, kad dešimčia metų jaunesnei Kotrynai nebuvo kito pasirinkimo, kaip tik pasekti krepšininko brolio jau pramintu sporto keliu. Bet šalia krepšinio ji atrado savąjį – tinklinio kelią. „Gal ir buvo brolio įtaka, kodėl aš nuėjau sportuoti, nes turėjau gerus fizinius duomenis, buvau aukštesnė už bendraamžes. Ir tėvai pastūmėjo“, – prisipažįsta mergina.

Jai pačiai sportas buvo pažįstamas nuo mažų dienų. Broliui pradėjus žaisti „Aisčių“ krepšinio mokyklos, „Žalgirio“ dubleriu, Kauno „Aisčių“ komandoje į rungtynes tėvai vesdavosi ir ją.

Kaip taip nutiko, kad brolis, kuris tuo metu jau atstovavo jaunių, jaunimo rinktinėms ir su jomis buvo nužygiavęs iki Europos čempionatų finalų, sporto šaką besirinkusiai pradinukei seseriai nepatarė eiti į krepšinį? „Ir brolis, ir tėvai skatino rinktis tinklinį. Svarstėme ir krepšinio idėją, bet nusprendėme, kad tinklinis mergaitei tinkamesnis sportas, nėra fizinio kontakto“, – apsisprendimą nulėmusius motyvus atskleidžia Kotryna.

Ar nesvarstė galimybės išbandyti kokią nors individualią sporto šaką? „Man reikalinga atmosfera ir žmonių palaikymas. Vienai gal būtų sunkiau užsiimti individualia sporto šaka, dėl to rinkausi komandinę. Dabar jaučiu palaikymą iš šono, turiu komandos draugų, kartu vykstame į varžybas – jaučiuosi apsupta draugų. Turbūt abu su broliu esame komandos žmonės“, – svarsto tinklininkė.

IŠ PIRMO KARTO

D.Motiejūno pirmoji pažintis su krepšiniu įvyko per dviejų gimtojo miesto komandų – Kauno „Žalgirio“ ir „Atleto“ rungtynes, kai jam buvo šešeri. Tačiau rungtynės baigėsi vaikiškomis ašaromis, nes jo palaikomas „Žalgiris“ tašku pralaimėjo pajėgiam „Atletui“. Pastebėjęs sūnaus susidomėjimą krepšiniu netrukus tėtis jį nuvedė į krepšinio mokyklą. Septynerių pradėjęs treniruotis D.Motiejūnas krepšinio į jokią kitą sporto šaką neiškeitė.

Bebaigdama ketvirtą klasę dešimtmetė Kotryna nusprendė išbandyti tinklinį ir nuo tada į kitas sporto šakas nesidairė. „Nusprendžiau pabandyti

ir nuo pat pirmosios treniruotės su pratau, kad man patinka, noriu toliau treniuotis ir tęsti šitą veiklą. Kiek atsimenu, tai buvo pirmoji sporto šaka ir daugiau jokių kitų man neprireikė“, – pasakoja jau septynerius metus tinklinį žaidžianti K.Motiejūnaitė.

Iki 1,84 m ištįsusi septyniolikmetė tinklininkė savęs labai aukšta nelaiko ir bent jau pati sau tokia neatrodo, bet pripažįsta, kad daug kas mano priešingai. Nuo pat vaikystės ūgis buvo ta savybė, dėl kurios į mokyklą užsukę treneriai atkreipdavo dėmesį į Kotryną. Kiek pamena, buvo viliojama į krepšinį, irklavimą, lengvąją atletiką. Ar šios vilionės tebesitęsia? „Jau nebe. Buvo siūlymų, bet tinklinio negalėjau išduoti“, – juokdamasi sako K.Motiejūnaitė.

Sportas jos gyvenime įgavo didesnę pagreitį po poros mokykloje pralankyto treniuočių metų. Tada 12–13 metų amžiaus perspektyvios jaunosios tinklininkės iš visos Lietuvos buvo suburtos į vieną ekipą. Iš pradžių tik kartkartėmis susirinkdavo pasitreniuoti, o vėliau dauguma jų tapo Kauno Gedimino sporto ir sveikatinimo mokykloje įsteigtos sportinės klasės moksleivėmis. „Sportinės klasės nuo šio rugsėjo nėra, bet ji labai padėjo visoms patobulėti“, – pripažįsta Kotryna, kuri šios klasės nelankė, bet kartu su kitomis joje besimokiusiomis tinklininkėmis gyveno internatiniu režimu, daug treniravosi, o aną sezoną patirtį kaupė ir dalyvaudamos Lietuvos moterų tinklinio čempionate.

Ilgametis jaunųjų tinklininkių ir jų trenerių triušas 2017 m. lapkritį įgavo bronzinį atspalvį – Rytų Europos zoninės tinklinio asociacijos jaunių (iki 17 m.) merginų tinklinio čempionate Lietuvos rinktinė iškovojė trečią vietą. Tai buvo pirmasis šio turnyro istorijoje Lietuvos merginų pelnytas medalis. „Turbūt tai kol kas didžiausias mano pasiekimas“, – sako Kotryna.

TARP SPORTO IR MOKSLO GIRNŲ

Kauno „Saulės“ gimnazijos vienuoliktokė K.Motiejūnaitė prisipažįsta, kad dabartiniame jos gyvenime svarbią vietą užimantis sportas stipriai varžosi su mokslais. „Kartais sakau – viskas, sportas, o kartais atrodo, kad reikia pradėti mokytis. Šios dvi sritys eina lygiagrečiai kartu, abi yra lygiavertės, todėl negalėčiau pasakyti, kuri pirma“, – kylančių vidinių prieštaravimų neslepia būsimoji abiturientė.

Eilinę dieną sportas pareikalauja maždaug poros valandų – tiek trunka vakarinė treniruotė. Bet turnyrai,

Tinklininkė K.Motiejūnaitė

tolimesnės išvykos į varžybas kartais užtrunka ir visą savaitgalį. Tada jos kelioninį krepšį papildoma vienas kitas vadovėlis. Kurio mokomojo dalyko vadovėliai dažnesni?

„Jau mažiau, su kuo norėčiau susieti tolesnį gyvenimą, bet šis dalykas sudėtingas, dar nežinau, kas man gyvenime labiau praverstų“, – abejonėmis pasidalija mergina.

Mokslo laiką surija ir naujos su tinkliniu susijusios ambicijos. Nuo šio rudens Lietuvos čempionių „Kauno-ASU“ moterų tinklinio komandoje žaidžianti K.Motiejūnaitė sako, kad be juodo kasdieninio darbo tikėtis rezultatų būtų naivu. „Norint kažką pasiekti reikia labai daug dirbti, atiduoti visas jėgas. Kad ir koks būtum pavargęs, privalai save perlaužti, atrasti papildomo laiko, jėgų, užsipyrimo, nes būtent tai tave ir padaro geresniu žaidėju bei padeda judėti į priekį“, – sako jaunoji tinklininkė.

Artimiausi jos sportiniai tikslai – su „Kauno-ASU“ komanda iškovoti Baltijos lygos medalius – pasiekti: ši atsinaujinusi Kauno ekipa, šiemet gynusi Baltijos lygos čempionių titulą, pelnė bronzą. Turi Kotryna ir dar ambicingesnių sportinių svajonių: „Žinoma, ateityje norėčiau žaisti Čempionų lygoje ir Europos čempionate, bet tam reikia dar labai daug dirbti. Ne viena valanda sunkaus ir kryptingo darbo nusimato.“

TARP TEN IR ČIA

Vos keturiolikos su Kauno „Žalgirio“ dubleriais sutartį sudaręs ir pirmąjį uždarbį ėmęs gauti D.Motiejūnas yra prisipažinęs, kad apie aukščiausią krepšinininkų lygą NBA nuo mažumės nesvajoję. Gal ir todėl, kad per televiziją nematė NBA kanalo, kuris tokias viltis greičiausiai būtų pakurstęs. Jis diena iš dienos dirbo, treniravosi, siekė

tobulėti ir būti naudingas komandai.

NBA televizijos kanalas jų namuose ėmė rodyti tada, kai D.Motiejūnas išvyko žaisti į Houstoną. „Tai buvo pirmas dalykas, kuris atsirado mūsų namuose, Donatui išvykus į NBA“, – pasakoja krepšinininko sesuo. Ji puikiai prisimena, kas virė jos, tada dar vienuolikmetės, širdyje tą akimirką, kai suvokė, jog brolis vyks į NBA: „Ir gaila, nes toli išvyks, ir kartu džiugu, kad pasiekė tai, dėl ko visą gyvenimą dirbo.“

Nuo 2012-ųjų D.Motiejūnas JAV praleido penkerius permainingus metus, o pernai jo karjera pakrypo į Kiniją. Kotryna lankė brolių visur, kur tik jis žaidė, o kol kas didžiausią įspūdį paliko JAV didmiestis Houstonas. „Europoje esame įpratę lankyti sėnamiščius, o ten tokių nėra – viskas nauja, modernu. Turbūt tai ir paliko didžiausią įspūdį, – prisipažįsta. – O į Kiniją dar tik ruošiamės vykti.“

Broliai išvykus už Atlanto susitikimai tapo reti, pasikeitė ir jų bendravimo būdas. „Susirašome, susiskambiname, pasišnekame, išsipasakojame – visada atrandame vienas kitam laiko. Jis man yra viskas viename – pavyzdys, autoritetas, draugas, patarėjas. Tas, kuris išklauskis visas gyvenimiškas problemas ir duos patarimų“, – sako Kotryna.

Net ir per retus susitikimus abu nepamiršta, kas juos sieja. Jeigu susitinka vasarą, nusprendžia, kad reikia sužais-ti draugišką paplūdimio tinklinio partiją, kartais abu nueina į sporto salę.

„Šią vasarą buvau labai nustebusi, kaip gerai jis žaidžia tinklinį“, – at-sako Kotryna paklausta, ar duoda didžiajam broliui į kaulus tinklinio aikštelėje. Tai gal paslapčia tinklinio įgūdžius tobulina, tik nieko nesako? „Gali būti – neatskleidė“, – juokiasi tinklininkė.

VEIDAI

DOSJĖ

KOTRYNA MOTIEJŪNAITĖ

Gimimo data: 2000 06 09

Ūgis: 1 m 84 cm

Dabartinis klubas: TK „Kaunas-ASU“

Laimėjimai: 2017 m. Rytų Europos zoninės tinklinio asociacijos jaunių (iki 17 m.) merginų tinklinio čempionato bronzos medalis.

2018 m. Baltijos moterų tinklinio čempionato bronzos medalis.

DONATAS MOTIEJŪNAS

Gimimo data: 1990 09 20

Ūgis: 2 m 13 cm

Dabartinis klubas: Šandongo „Golden Stars“

Laimėjimai: 2007 m. Eurolygos jaunimo turnyro čempionas ir naudingiausias žaidėjas, 2008 m. Europos jaunių (iki 18 m.) vicečempionas ir naudingiausias žaidėjas, 2008 m. Europos jaunimo (iki 20 m.) vicečempionas, 2013 m. Europos vyrų krepšinio čempionato sidabro medalio laimėtojas.

JUBILIEJAI

SPORTO ŽMONĖMS –
L TOK APDOVANOJIMAI

Vasario 28 d. L TOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė jubiliejų proga apdovanojo olimpiniam sąjūdžiui ir šalies sportui nusipelnčius žmones.

Olimpinės žvaigždės 75 metų proga įteiktos tarptautinės kategorijos stalo teniso teisėjams broliams Romualdai ir Vincui Franckaičiams. R.Franckaitis – buvęs ilgametis Jonišio sporto mokyklos direktorius ir stalo teniso treneris, ilgametis Lietuvos stalo teniso asociacijos teisėjų kolegijos pirmininkas. V.Franckaitis – buvęs ilgametis „Bangos“ sporto klubo pirmininkas.

Olimpiniais žiedais 60-mečio proga apdovanotas ilgametis L TOK vykdomojo komiteto narys, Lietuvos orientavimo sporto federacijos prezidentas, loterijų įmonės „Olifėja“ generalinio direktoriaus pavaduotojas

Gedo Saročkos nuotr.

Iš kairės: R.Vasiliauskas, R.Franckaitis, D.Gudzinevičiūtė, V.Franckaitis, R.Cibauskas, P.Gadeikis, D.Kazlauskas

Donatas Kazlauskas. Ilgametis Šiaulių miesto sporto mokyklos „Atžalynas“ baidarių ir kanojų irklavimo treneris Pranciškus Gadeikis, parengęs daug žinomų sportininkų, 60-mečio proga apdovanotas prizų „Citius. Altius. Fortius“.

L TOK medalis „Už nuopelnus

olimpizmui“ 50-mečio proga įteiktas tarptautinės kategorijos bokso teisėjui Ryčiui Vasiliauskui. Lietuvos krepšinio federacijos Vykdomojo komiteto narys Rimantas Cibauskas, dešimt metų vadovaujantis Lietuvos studentų krepšinio lygai, apdovanotas prizų „Citius. Altius. Fortius“.

APDOVANOJIMAI

V.NĖNIUI – L TOK
PRIZAS „PERGALĖ“

Kovo 15 d. L TOK būstinėje jubiliejinių sukakčių proga apdovanoti Lietuvos sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys. Prizus „Citius. Altius. Fortius“ L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė 75-mečio proga įteikė regbio atstovams Vytautui Vasilenkai ir Sigitui Kukulskui. V.Vasilenka – buvęs Lietuvos regbio rinktinės narys, sporto klubo „Ažuolas“ įkūrėjas, tarptautinės kategorijos teisėjas, treneris. S.Kukulskis – ilgametis Šiaulių sporto mokyklos „Klevas“ ir Šiaulių sporto gimnazijos treneris, Lietuvos regbio federacijos valdybos narys, Lietuvos regbio-7 lygos prezidentas.

70-mečio proga L TOK prizų „Pergalė“ apdovanotas Vytautas Nėnius. Sporto pasaulyje gerai žinomas žmogus yra L TOK narys nuo Olimpinio komiteto atkūrimo 1988-aisiais. V.Nėnius buvo L TOK atkūrimo darbo grupės narys, vėliau penkias kadencijas ėjo L TOK viceprezidento pareigas, šiuo metu yra L TOK garbės bei L TOK finansų ir ekonomikos komisijos narys.

Medalis „Už nuopelnus olimpizmui“ 65-mečio proga įteiktas 1972 m. Miuncheno žaidynių dalyviui, universiados bronzos medalininkei, daugkartiniai Lietuvos plaukimo

Iš kairės: V.Vasilenka, V.Poteliūnas, V.Nėnius, I.Navickienė, D.Gudzinevičiūtė, B.Statkevičienė, R.Bukšnaitis, S.Kukulskis, S.Kučinskas, V.Kazlauskas, V.Šurpikas

čempionei ir rekordininkei, pasaulio ir Europos veteranų plaukimo čempionei Birutei Statkevičienei. Jubiliatė yra sporto mokslininkė, Lietuvos olimpiečių asociacijos viceprezidentė. Šiuo medaliu apdovanotas ir Rimantas Bukšnaitis – buvęs ilgametis rankinio treneris, parengęs įvairaus amžiaus grupių Lietuvos rinktinės žaidėjų, Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centro skyriaus vedėjas.

Medaliais „Už nuopelnus olimpizmui“ apdovanoti 55-erių sukaktį minintys Sigitas Kučinskas – XXIV olimpiados žaidynių Seule dalyvis, pasaulio irklavimo čempionas, sidabro ir bronzos medalininkas, bei stalo teniso trenerė Inga Navickienė – Kauno miesto sporto

mokyklos „Gaja“ direktoriaus pavaduotoja ugdymui, Lietuvos stalo teniso asociacijos prezidentė.

Olimpinė žvaigždė 60-mečio proga įteikta Valdui Kazlauskui, XXVI olimpiados žaidynių Atlantoje dalyviui, Lietuvos sportinio ėjimo čempionui, triskart gerinusiui pasaulio, vieną Europos ir 27 Lietuvos rekordus.

Olimpinėmis žvaigždėmis taip pat apdovanoti Viktoras Šurpikas ir Vytautas Poteliūnas. V.Šurpikas – ilgametis Lietuvos sportinės gimnastikos rinktinės narys, tarptautinės kategorijos teisėjas, treneris. V.Poteliūnas – Vilniaus krepšinio mokyklos treneris, buvęs Kšištofo ir Darjušo Lavrinovičių ir kitų garsių krepšininkų treneris.

PASKYRIMAI

LOF VADOVAUS
M.MARCINKEVIČIUS

Lietuvos olimpinis fondas (LOF) turi naują vadovą. Vienbalsiu fondo valdybos tvirtinimu naujuoju Lietuvos olimpinio fondo direktoriumi tapo Mantas Marcinkevičius. Direktoriaus pareigas jis eina nuo kovo 9 d.

LOF veikla M.Marcinkevičiui gerai pažįstama. Jis dirbo fonde ir buvo atsakingas už „LTeam“ renginius, bendravimą su olimpiečiais, užsienio partneriais. „Tai jaunas, ambicingas žmogus, kuris olimpizmo naudai dirba jau ne vienerius metus. M.Marcinkevičius tiek fondui, tiek sau kelia rimtus tikslus, vadovaujasi aukštais standartais. Esu įsitikinusi, kad šis žmogus bus naudingas Lietuvos olimpiniam judėjimui“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Atėjau tęsti ir vystyti sėkmingus projektus, stiprinti fondo valdomą „LTeam“ ženklą, didinti rėmėjų gretas, gerinti kandidatų į olimpinės žaidynes pasiruošimo sąlygas. Nepamiršime veteranų ir augančių sportininkų, stengsimės kuo daugiau tautiečių sudominti olimpizmo idėjomis“, – veiklos sritis vardijo M.Marcinkevičius.

Olimpinis fondas – LTOK vykdomojo komiteto sprendimu įsteigta ne pelno organizacija, savo veikla remianti olimpinį judėjimą Lietuvoje bei Lietuvos tautinio olimpinio komiteto programas. Fondo biudžetą sudaro rėmėjų lėšos.

LOF remia olimpinį sporto šakų federacijų programas ir svarbiausius sporto renginius, LTOK sportininkų rengimo, švietimo ir kitas programas, sportininkų, trenerių, kitų sporto specialistų bei olimpinį žaidynių veteranų gydymą ir rehabilitaciją, teikia jiems kitą socialinę paramą.

Fondas valdo olimpinės Lietuvos rinktinės prekės ženklą „LTeam“, organizuoja masinius olimpinio žiemos festivalio bei Olimpinės dienos renginius, „LTeam“ sporto apdovanojimus, sporto konferencijas ir kt.

SUPAŽINDINO

SEIME PRISTATYTA
LTOK VEIKLA

Kovo 14 d. Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijoje lankėsi Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovai. Jie pristatė 2017 m. LTOK ataskaitą ir 2018 m. veiklos planą. Išsamiai pažinčiai prirėkė 40 skaidrių ir valandos pokalbiams. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, generalinis sekretorius Valentinas Paketūras ir olimpinio sporto direktorius Einius Petkus Seimo narius supažindino su LTOK biudžeto formavimo principais, apibūdino olimpinio sporto finansavimo situaciją, informavo apie olimpinio švietimo darbus bei tarptautinę LTOK veiklą, pristatė Lietuvos olimpinio fondo projektus.

„Nuo 2012 m. Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijoje lankomės tradiciškai. Vizitų tikslai būna įvairūs, šį kartą

D.Gudžinevičiūtė ir Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas

norėjome kuo tiksliau informuoti ir dar kartą supažindinti su visomis LTOK veiklos sritimis, naujais projektais, aktualiais klausimais, tokiais kaip finansų paskirstymo principai. Atsakėme į visus Seimo narių užduotus klausimus, radome laiko ir diskusijai. Lietuvos tautinis olimpinis komitetas yra skaidri organizacija. Aktyviai dirba mūsų revizijos komisija, samdome išorinį auditą, o mūsų pagrindinius dokumentus, ataskaitas, lėšų paskirstymo kriterijus, planus galima rasti LTOK interneto svetainėje“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Grupė LOKA narių. Viduryje su stendu – J.Načiūnas

KOLEKCIININKAI

BUS PARODA IR KNYGA

Kovo 10 d. LTOK būstinėje vyko Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos (LOKA) narių susirinkimas. Buvo aptarti praėjusiais metais atlikti ir šiemet planuojami svarbiausi darbai. Susirinkimą pradėjo ir įžanginį žodį tarė LOKA prezidentas Juozas Širvinskas. Jis pakvietė tylos minute pagerbti neseniai anapilin iškeliausių buvusį aktyvų asociacijos narį Rimgaudą Tirilį.

Reikšmingiausias praėjusių metų darbas – lapkričio mėnesį Lietuvos sporto muziejuje Kaune atidaryta ir didelio susidomėjimo sulaukusi Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos narių rinkinių paroda, skirta Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti. Savo eksponatus demonstravo trylika kolekcininkų. Kaip buvo rengiama ši paroda, prisiminė LOKA generalinis sekretorius Rimantas Džiautas. Jis taip pat informavo, kad jau šiemet su kolegomis dalyvavo ir LOKA veiklą pristatė Vilniaus knygų bei Kaziuko mugėse. Vasario mėnesį Vilniaus centrinės bibliotekos skaitykloje buvo surengta Vytauto Ruzgino knygų kolekcijos apie žiemos žaidynes paroda, skirta 2018 m. olimpinėms žaidynėms Pjongčange.

LTOK patarėjas ir LOKA kuratorius Algimantas Gudiškis kalbėjo apie jubiliejus – pernai ir šiemet šaliai reikšmingų sukakčių daug. Na, o LOKA nariams bene svarbiausias bus LTOK atkūrimo trisdešimtmetis, kurį minėsime gruodžio 11-ąją. Šiai datai kolekcininkai planuoja parengti išsamią parodą apie Lietuvos tautinio olimpinio komiteto trisdešimties metų kelią. A.Gudiškio ir LOKA narių nuomone, svarbu šiai reikšmingai datai parengti iliustruotą knygą, kurioje tilptų reikšmingiausios LTOK atkūrimo ir vėlesnės veiklos fotografijos, visų išleisčių ženkliukų, pašto ženklų, vokų, olimpinio monetų, LTOK apdovanojimų, atributikos nuotraukos. Buvo sudaryta darbo grupė, kurios vadovu išrinktas R.Džiautas.

Filatelistas Jonas Načiūnas pademonstravo parengtą stendą, skirtą Vidos Vencienės iškovoto olimpinio aukso medalio 30-mečiui ir Pjongčango žiemos olimpinėms žaidynėms paminėti. Po oficialios dalies vyko tradiciniai ženkliukų mainai. Susirinkime dalyvavo ir LOKA narys, KKSD generalinis direktorius Edis Urbanavičius.

POSĖDIS

APTARTOS
PJONGČANGO
ŽAIDYNĖS

Kovo 15 d. vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriam pirmininkavo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos sportininkų dalyvavimą Pjongčango žiemos olimpinėse žaidynėse aptarė D.Gudžinevičiūtė ir olimpinio sporto direktorius, misijos vadovas Einius Petkus. E.Petkaus nuomone, LTOK lėšos pasirėngimui per olimpinį ciklą buvo nuosekliai didinamos, olimpinės rinktinės finansavimas buvo optimalus. Kelionę, apgyvendinimą, maitinimą, žaidynių infrastruktūrą, medicinos personalą E.Petkus įvertino gerai.

„Tai, kas priklausė nuo LTOK, buvo padaryta kokybiškai. Žaidynių metu puikiai dirbo visi organizatorių padaliniai. O sportininkų pasirėngimą, dalyvavimą ir pasiektus rezultatus oficialiai įvertinsime pasibaigus 2018 m. sezonui, po federacijų pateiktų analizų“, – sakė E.Petkus.

Apie Pjongčango žaidynes taip pat kalbėjo LTOK garbės prezidentas Artūras Poviliūnas, Lietuvos čiuožimo federacijos prezidentė Lilija Vanagienė.

Naujasis Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius apžvelgė vasario 3 d. Jonavoje vykusį „LTeam“ olimpinį žiemos festivalį. Jame dalyvavo apie 6 tūkst. žmonių. Festivalio metu vyko šeši Lietuvos mokyklų

Gedo Sarioškos nuotr.

žaidynių finalai. Į renginio veiklą įsitraukė 240 LTOK partnerių, rėmėjų, savivaldybių darbuotojų. Tiek festivalio dalyvių skaičiumi, tiek veiklų gausa ir kokybe renginys numatytus tikslus įgyvendino. „Iki dešimties balų pritrūko tik sniego“, – konstatavo M.Marcinkevičius.

UAB „Olifėja“ 2017 m. veiklos ataskaitą pristatė įmonės generalinio direktoriaus pavaduotojas Donatas Kazlauskas. Įmonės apyvarta praėjusiais metais siekė 74 mln. eurų. Palyginti su 2016 m., tai 3,2 proc. daugiau. 2018 m. UAB „Olifėja“ planuoja apyvartą didinti 5 proc. D.Kazlauskas taip pat pristatė „Olifėjos“ loterijų naujoves, tyrimus, kitų metų planus.

M.Marcinkevičius pristatė birželio 2 d. Panevėžyje vyksiančios Olimpines dienos programą. Miesto valdžia prie renginio prisideda tiek finansiškai, tiek viešiniu, tiek mokyklų, darželių, įmonių, profesionalių ir mėgėjiškų

sporto klubų įtraukimu. Šventė vyks Panevėžio centre, Senvagėje. Čia bus galima išbandyti daugiau kaip 60 sporto šakų ir rungčių. Vyks tradiciniai olimpinės mylios, 5 ir 10 km bėgimai. Numatomos kelios naujovės – plaukimo atviraime vandenyje, irklenčių, 3x3 krepšinio varžybos, tarptautinis „Cross fit“ turnyras ir net žiemos sporto šakų veiklos. 95 proc. rungčių – nemokamos.

LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė informavo apie kovo 22 d. Kauno „Žalgirio“ arenoje ketvirtus metus organizuojamą Olimpinių švietimo forumą. Pagrindinė tema – „Visi skirtingi, bet stiprūs kartu“.

Posėdžio metu papildyti Tokijo olimpinėms žaidynėms rengiamų sportininkų – olimpinės rinktinės kandidatų bei pamainos sportininkų sąrašai, aptarnaujančio personalo sąrašas papildytas naujais sporto medikais ir mokslininkais.

OLIMPIEČIAI

NUOTRAUKOSE – JAUNESNI

Pernai Vilniaus olimpiečių klubas minėjo 25-metį, o šiemet per klubo ataskaitos ir rinkimų konferenciją prezidentu trečiai kadencijai vienbalsiai perrinktas Miuncheno olimpiados dalyvis Romualdas Bitė. Viceprezidentėmis toliau dirbs Lina Kačiušytė ir Angelė Rupšienė, generaline sekretore – Ana Ambrazienė. Į valdybą išrinkti Stasys Šaparnis, Vida Vencienė, Ramunė Šidlauskaitė, Adolfas Aleksejūnas ir Robertas Žulpa. Išdininke toliau dirbs Regina Mileckienė, o revizijos komisijai vadovaus Celestinas Jucys.

„Į klubą prieš 25 metus susibūrėme dar būdami jauni. Dabar jau esame gerokai subrendę. Per įvairius mūsų susitikimus stengiamės nusifotografuoti, kad po metų kitų galėtume palyginti, kokie buvome ir kaip atrodome dabar. Tas nuotraukas keliamo į laikmenas,

paliksime ateinančioms kartoms. Nuvykę į susitikimus galime jas parodyti ir kartu pasidžiaugti mūsų veikla. Apie mus jau yra sukurtas filmukas.

Kartu su Lietuvos olimpiečių asociacija surengėme daug gražių išvykų. Šiais ir kitais metais penki olimpiečiai švęs 80-mečius. Kai prieš 25 metus susibūrėme, buvo 30 žmonių branduolys, tačiau iš tų olimpiečių jau nebeliko devynių. Pernai netekome Antano Vauššo. O jaunieji olimpiečiai nenoriai dalyvauja mūsų veikloje, nes tarp jų ir veteranų didelis amžiaus skirtumas. Džiaugiamės, kad klubą papildė Einius Petkus ir Egidijus Balčiūnas“, – pasakojo R.Bitė.

Vilniaus olimpiečių klubui padeda Lietuvos tautinis olimpinis komitetas,

R.Bitė

Kūno kultūros ir sporto departamentas, Lietuvos olimpiečių asociacija. „Šiemet norime aplankyti Zarasus, Biržus, susitikti ir pabendrauti su tų kraštų žmonėmis, nuvykti į bėgimą Puntukas–Anykščiai. Olimpiečiai tradiciškai lankysis renginiuose, susitikimuose, į kuriuos bus kviečiami“, – planais dalijosi R.Bitė.

PROJEKTAS

BAIGIAMOJI KONFERENCIJA – VILNIUJE

Kovo 15–16 d. Romoje vyko „Erasmus+“ sporto programos projekto „Women’s empowerment in sport and physical education industry – MIRACLE“ pirmasis partnerių susitikimas. Projekte dalyvauja Italijos nacionalinis olimpinis komitetas, Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Latvijos sporto federacijų taryba, Lietuvos sporto federacijų sąjunga ir Kauno dziudo klubas „Ryto saulė“.

Pasveikinti susitikimo dalyvių atvyko Italijos olimpinio komiteto prezidentas Giovanni Malago.

MIRACLE projektas skirtas moterims, kurios sporto organizacijose neužima vadovaujamo pozicijų, bet dalyvauja inicijuojant ir įgyvendinant įvairius projektus bei prisideda prie sprendimų priėmimo sporto organizacijose. Jo tikslas – stiprinti moterų darbo įgūdžius ir mokytis iš daugiau patirties turinčių kolegijų.

Pirmame susitikime buvo diskutuota apie projekto tikslus, idėją bei viziją, aptartos nacionalinių seminarų datos

Projekto dalyviai Romoje

ir lektoriams keliami reikalavimai. Susitikime patvirtinta, kad tarpinė MIRACLE konferencija rugpjūčio 1–2 d. vyks Rygoje, o baigiamoji lapkričio 16 d. – Vilniuje.

„Aptarėme lyčių lygybės politiką ir statistiką partnerių šalyse bei Europoje. Taip pat buvo pristatytas projekto

valdymo planas ir įgyvendinimo etapai. Diskutavome apie nacionalinių seminarų turinį ir mokymo metodus. Į Vilniuje vyksiančią konferenciją pavyko pasikviesti sporto pasaulyje žinomą lektorę Gabriellą Muller“, – pasakojo Romoje viešėjusi LTOK tarptautinių ryšių direktorė Vaida Masalskytė.

SVEČIAI

KLAIPĖDIEČIŲ PLANAI

V.Čepas, D.Gudzinevičiūtė, S.Paliulis (dešinėje)

Kovo 13 d. Olimpiniam komitete lankėsi LTOK Vakarų Lietuvos tarybos Klaipėdoje atstovai: tarybos pirmininkas Vytautas Čepas, Klaipėdos sporto ir kūno kultūros skyriaus vedėjas Saulius Paliulis bei Lietuvos sunkiosios atletikos federacijos prezidentas Bronislavas Vyšniauskas. LTOK vadovams jie pristatė 2018–2019 m. planuojamų pagrindinių Klaipėdos sporto renginių kalendorių, aptarė finansavimo klausimus. Kaip žinoma, Klaipėda 2018 m. pripažinta Europos sporto miestu.

RINKIMAI

SU NAUJOMIS IDĖJOMIS

Kovo 17 d. įvyko Lietuvos sporto meistrų asociacijos „Penki žiedai“ ataskaitos ir rinkimų konferencija.

Asociacijos prezidentas Saulius Galadauskas, apžvelgdamas 2014–2017 m. laikotarpį, pabrėžė, kad asociacijos nariai per šį laiką nuveikė daug: aktyviai dalyvavo ir patys organizavo renginius, sėkmingai atstovavo Lietuvai tarptautinėse varžybose, rengė seminarus ir konferencijas, plėtė ir stiprino klubų veiklą. Taip pat apgailestavo ir kartu prisirišė atsakomybę, kad jau antri metai asociacijai neskiriamas projektinis finansavimas iš Kūno kultūros ir sporto rėmimo fondo, sumažėjo valdžios dėmesys baigusiems karjerą sportininkams, kurie iki šiol meistrų varžybose garsina Lietuvos vardą. Klubų vadovų diskusijoje buvo pristatyti artimiausi renginiai, kalbėta apie tolesnes veiklos kryptis.

Lietuvos sporto meistrų asociacijos „Penki žiedai“ valdybos rinkimuose

S.Galadauskas

vienbalsiai dar vienai kadencijai prezidentu buvo perrinktas S.Galadauskas. Viceprezidentais išrinkti: asociacijos steigėja, buvusi jos prezidentė Danutė Ivašauskienė, mokytoja metodininkė Genovaitė Tonkienė ir Lietuvos sporto enciklopedijos vyriausiasis redaktorius, LEU dėstytojas Renatas Mizeras. S.Galadauskas yra LTOK viceprezidentas.

KONFERENCIJA

APIE TRIJŲ DEŠIMTMEČIŲ KELIĄ

Kovo 6 d. Lietuvos sporto universitete, doc. Jadvygos Tiknienės auditorijoje, vyko konferencija „Puoselėti lūkesčiai ir viltys atgavus nepriklausomybę“. Mokslinę praktinę konferenciją surengė Lietuvos sporto muziejus kartu su Lietuvos sporto universiteto bendruomene, Lietuvos olimpine akademija ir Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Kauno apskrities taryba.

Susirinkusius pasveikino Lietuvos sporto universiteto rektorė doc. dr. Diana Rėklaitienė. Iliustracinį pranešimą skaitė Lietuvos sporto muziejaus direktorius Pranas Majauskas. Jis apžvelgė per tris dešimtmečius atliktus darbus, pasidžiaugė sportininkų laimėjimais.

Įdomų pranešimą „Olimpinio judėjimo Lietuvoje, atgavus nepriklausomybę, raida“ perskaitė pirmasis 1988 m. atkurto Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentas, Lietuvos olimpinės akademijos vadovas doc. dr. Artūras Poviliūnas. Jis prisiminė sunkumus, su kuriais teko susidurti atkuriant LTOK ir siekiant tarptautinio pripažinimo.

Dėmesingai buvo išklaudyti ir kitų žinomų sporto bendruomenės atstovų pranešimai. Prof. Albertas Skurvydas

Konferencijos dalyviai

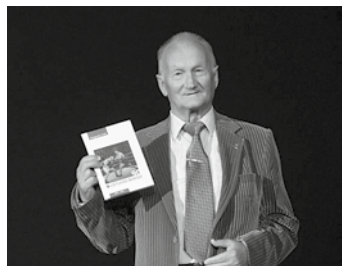
svarstė: „Sporto mokslas – kas tai?“ Lietuvos studentų sporto asociacijos prezidentas dr. Česlovas Garbaliuskas supažindino su mūsų studentijos laimėjimais tarptautinėje arenoje. Kauno miesto sporto skyriaus vedėjas Mindaugas Šivickas informavo apie kauniečių sporto ateitį. LTOK Kauno apskrities tarybos narė, Jonavos sporto centro direktorė Regina Stupurienė

supažindino su jonaviškių patirtimi organizuojant sportinę veiklą. Apie tai, kaip parodose visuomenei pristato šalies sporto istoriją, pasakojo Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos pirmininko pavaduotojas Kęstutis Skerys. Apie vaikų sportinį gyvenimą mieste prie Nemuno pasisakė buvęs garsus krepšininkas, Kauno miesto tarybos narys Gediminas Budnikas.

NETEKTYS

IŠKELIAVO RIMGAUDAS TIRILIS

Kovo 1 d. eidamas 83-iusius metus mirė LTOK atkūrimo 1988 m. darbo grupės narys, buvęs ilgametis Lietuvos sunkiosios atletikos federacijos generalinis sekretorius ir Lietuvos bokso federacijos prezidento narys, sporto istorikas ir žurnalistas, daugelio knygų apie boksą ir imtynes autorius, Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos narys Rimgaudas Tirilis.

R.Tirilis taip pat buvo Lietuvos atsargos karininkų sąjungos atkūrimo iniciatyvinės grupės narys, redagavo žurnalą „Kardas“, dirbo korespondentu laikraštyje „Lietuvos sportas“, rašė straipsnius žurnalui „Olimpinė panorama“, Lietuvos sporto enciklopedijai. Reikšmingiausios R.Tirilio knygos: „Jie šlovino Lietuvos boksą 1923–1993 metais“, „Bokso enciklopedija“ (su kt.), „Lietuvos vyrai ringe“, „Nuo kaimo ristiųjų iki pasaulio čempiono“, „Imtynių sportas Lietuvoje: darbai ir laimėjimai“ (su kt.), „Žmonės ir startai“ (su kt.), „Geležiniai vyrai“.

NETEKOME ALFONSO GRUMBINO

Kovo 17 d. mirė garsiausias Lietuvos regbio teisėjas Alfonsas Grumbinas. Jam buvo 74-eri.

1943 m. rugpjūčio 15 d. Jonavoje gimęs A.Grumbinas daug kartų teisėjavo pasaulio (1991–1997) ir Europos (1977–1997) čempionatuose.

1977 m. jam buvo suteikta tarptautinė teisėjo kategorija. A.Grumbinas net 19 kartų buvo įtrauktas į geriausių SSRS regbio arbitrų dešimtuką ir net 13 kartų (1974–1987) pripažintas geriausiu SSRS regbio teisėju.

Jis daug metų dirbo Tarptautinės regbio federacijos (FIRA) techninės komisijos pirmininko pavaduotoju, buvo administracinės tarybos narys, FIRA vykdomojo komiteto narys, FIRA viceprezidentas, Lietuvos regbio federacijos viceprezidentas. Jaunystėje A.Grumbinas pats žaidė regbį ir po keturis kartus tapo Lietuvos čempionu (1965, 1966, 1968, 1975) ir taurės laimėtoju (1966, 1968, 1972, 1975).

Legendinis teisėjas buvo LTOK garbės narys. Parengė tarptautines regbio taisykles lietuvių kalba (1976, 1984, 1996). Jam įteikti FIRA bronzos, sidabro ir aukso medaliai, KKSD ir LTOK apdovanojimai.

OLIMPINĖ DIENA

Panevėžys | 2018.06.02

ORGANIZUOJA

OFICIALŪS PARTNERIAI

MAXIMA

RĖMĖJAI

impuls

GLIMSTEDT

KOMUNIKACIJOS
PARTNERIAI

lyrtas.lt

LTeam

VISOS
LIETUVOS
KOMANDA

www.lteam.lt

AUDIMAS

Pavasario kolekcija
keliaujantiems
miesto laiku

www.audimas.com